

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוּ מִמִּכְתָּבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

120

תשפ"ב

לקבלת הגליון העצתו אמונה דרך הדואר התקשרו: 077-530-9648

היכל הקודש ברסלב

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
0527605715

צפת

רחוב צה"ל 1
0527608212

חיפה

0795205046

וויליאמסבורג נ.י.

Skillman Street 27
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

קרית יואל נ.י.

Premishlan Way 8
Monroe NY 10950
845.243.0563

מאנסי נ.י.

Dolson Road 32
Monsey NY 10952
347.733.7551

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
0548456150

בית שמש

רחוב ריב"ל 6
0504199751

מודיעין עילית

רחוב רשב"י 5
0527156479

קרית ברסלב נ.י.

Huschke Road 181
Liberty NY 12747

בארא פארק נ.י.

Street 41 1011
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

בלומינגטון נ.י.

Merriewold LN S 24
Monroe NY 10950
845.238.0804

קול ברסלב 079.704.0066
חיווק פאר די אידישע שטוב 079.704.0069

טול חלק בהוצאות הדפוס והיה שותף בהפצת אור רבינו הק' ותלמידיו
ניתן לתרום בכל עמדות נדרים פלוס על שם 'מרכז הפצה היכל הקודש'

עֲצַתְּוֹ אֱמוּנָה

- א. אֲשֶׁתִּי מִפְחַדְתִּי שְׁאִסַּע הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, מַה אֲנִי עוֹשֶׂה?
- ב. לָמָּה לַעֲשׂוֹת חֲתָנוּת כָּל כֶּךָ זוֹלוֹת בְּבֵית הַכְּנִסְתָּ?
- ד. הָאֵם מֵתֵר לְאִשְׁתִּי לְלַכֵּת לְקוֹנְצֶרְט מְעֵרֵב?
- ה. בְּמָה אוֹכֵל לְשֵׁלֶם עַל שֶׁהִפְכַתֶּם אוֹתִי לְטוֹכָה וְיֵרָאֵת שָׁמַיִם?
- ט. מַה אֲנִי אֲשֶׁם שֶׁעֲרִין אֵין לִי אֶת הַשְּׂדוּךְ שְׁלִי בְּגִיל עֲשָׂרִים?

אִישׁ אֱמוּנָה

- א. חֲטָף סְטִידָה וְרִפֵּק בְּשִׂמְחָה.....
- א. אֵל תִּתְמוּטֵט כְּשִׁמִּישְׁהוּ אוֹמֵר לְךָ מִלָּה עֲקֹמָה.....
- ב. מַעֲרַכַת טְלִפּוּנִית כְּדִי לְהוֹדִיעַ אֶת כָּל הַהוֹדְעוֹת לְנָשִׁים.....
- ג. לְוֹדָא שֶׁהִקְהִלָּה הוֹלְכִים לְבַחֵר.....
- ג. לָמָּה אַחֲרֵי הַחֲתֻנָּה יֵשׁ לִי יוֹתֵר נְסִיוֹנוֹת מֵאֲשֶׁר בְּתוֹר בַּחוּר.....
- ד. תֵּרַחֵם עַל אִשְׁתְּךָ, הִיא מִתְמוּטֵט.....
- ה. יוֹם בְּלִי לְמוֹד וּתְפִלָּה, זֶה לֹא יוֹם.....
- ה. לְהִתְחַשֵּׁב בְּרַגְשׁוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה.....
- ו. הַפְּרָנְסָה לֹא מִשְׁתַּלְמֵת אִם הָאוִיר מוֹרַעַל כְּנִבּוּל פֶּה.....
- ז. תִּשְׁאֲרוּ עִם הַלְבוּשׁ הַצְּנוּעַ שְׁלָכֶם.....
- ז. שְׁלֵא תִהְיֶה לְךָ שְׁיִיכוֹת עִם אַחַד שְׁמוֹרֵב מְלַכְלֵךְ.....
- ח. לְקַבֵּל כָּל אַחַד יָפֵה.....

- ט..... לדבר ולשוחח על דברים שקלם ברעה אחת.
- ט..... מה אתם מתערכים בעסקים של אמא שלכם?
- י..... אני מתפעל איך אתה נזהר שלא ידברו גבול פה.
- יא..... לך להתפלל במנין, ותהיה לך ברכה בכסף שלך.
- יב..... לדבר מלכלך דוחה את השדוד.
- יב..... אני מאד מתפעל מהחסד של אנשי הצלה.
- יג..... כל הבחורים שעוזרים בשיבה מקבלים תשלום מרבנו.
- יד..... אני שמח לשמע מהורים מה אפשר לתקן.
- יד..... אכריכי הכולל ילכו להבחן הלכות מקראות.
- טו..... תתכונן שתוכל לנסע אל רבינו על ראש השנה.
- טו..... תתחזקו בעבודת הקודש שלכם, בתרגום המכתבים.
- טז..... לא לדבר בתפלה מתחלת התפלה עד הסוף, ותהיה לך ישועה.
- יז..... מתי האדם יגיד "אבא"?
- יז..... תמיד להחזיק עצמך עם אנשי שלומנו, כך יהיה לך טוב.
- יח..... תקרא החוצה לאלו שמשוחחים מחוץ לבית המדרש.
- יח..... הנבאי צריך להזהר שלא ישוחחו בבית הכנסת.
- יט..... שנוכח בחדש הזה לחזור בתשובה.

עֲצוּתוֹ אֲמוּנָה

אֲשֶׁתִּי מִפְּחַדֵּת שְׁאִסַּע הַשָּׁנָה לְאִוְמָן, מַה אֲנִי עוֹשֶׂה ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֵאשֶׁה הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי מוֹדָה לְהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאֲשֶׁתִּי אַף פַּעַם לֹא הִפְרִיעַ לִי לְנִסְעַ לְאִוְמָן, לְבּוֹא לְשַׁעוּרִים, וְכֵן הִלָּאָה; אֲבָל הַשָּׁנָה הַעֲנִינִים שׁוֹנִים, הִיא אֲוִמְרַת שְׁהַשָּׁנָה הִיא מִפְּחַדֵּת שְׁאִסַּע לְרֵאשֶׁה הַשָּׁנָה לְאִוְמָן בְּגִלְל מִצַּב הַמִּלְחָמָה בְּאִוְקְרַאִינָה, הִיא אֲוִמְרַת שְׁרַבְנּוּ לֹא הָיָה רוּצָה שְׁאִסַּע יִכְנִס אֶת עֲצָמוּ בְּסַפְּנָה.

אֲנִי לֹא יוֹדַע מַה לַעֲנוֹת לָהּ, אֲנִי לֹא יוֹכֵל לְהִגִּיד לָהּ שְׁכַדְאִי בְּכָל אִפְּן לְנִסְעַ כִּי רַבְנּוּ הוּא הַעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי טוֹב בְּיוֹם הַדִּין; זֶה תְּשׁוּבָה טוֹבָה בְּשִׁבִיל חֲסִיד בְּרִסְלָב, הִיא לֹא רוּצָה שְׁלֵאֲחִים וְלְגִיסִים שְׁלָהּ יֵשׁ יוֹתֵר קְשִׁיִּים מֵאֲשֶׁר לְחֲסִידֵי בְּרִסְלָב.

כְּמוֹ כֵּן לְנִסְעַ הַשָּׁנָה זֶה אֲוִמְרַת לַעֲזוֹב אֶת הַבַּיִת לַעֲשֶׂרָה יָמִים, וְאֲשֶׁתִּי בְּקִשִּׁי יוֹכֵלָה לְהַסְתֵּדֵר יוֹם אֶחָד בְּשַׁעוֹת הַסְּפוּרוֹת מֵאֲזִי שְׁהִילָדִים חוֹזְרִים הַבַּיִתָּה עַד שְׁאֲנִי מְסִיִּם לַעֲבֹד וְאֲנִי בָּא הַבַּיִתָּה לַעֲזוֹר לָהּ.

כְּכָל שְׁמֵתִקְרָבִים לְרֵאשֶׁה הַשָּׁנָה אֲנִי נִכְנָס יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְמֵתַח, כְּשֶׁאֲנִי חוֹשֵׁב שְׁאֲשֶׁתִּי לֹא תִתֵּן לִי לְנִסְעַ.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל כָּל יוֹם שְׁאֵהִיָּה בְּאִוְמָן הַשָּׁנָה, אֲבָל אִידֵךְ אֲנִי מְסַבִּיר לְאֲשֶׁתִּי?

יִישַׁר פַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת עֲקֵב, י"ח מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכָבוֹד ... נְרוֹ זָאִיר
קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲצָה אַחַת יֵשׁ לִי בְּשִׂכְלֶךָ, תִּבְקֶשׁ מֵהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ שְׁתּוּכַל לְזַכּוֹת לְבוֹא
אֶל רַבְּנוּ ז"ל. כְּלָנוּ צְרִיכִים נִסִּים גְּדוֹלִים כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהִיּוֹת בְּאוֹמֵן, עֲכָשׁוּ
אוֹמְרִים בְּחֻדְשׁוֹת שְׁמַדִּינַת יִשְׂרָאֵל מְדַבְּרַת עִם אוֹקְרַאֲנָה שְׁלֹא יִכְנִיסוּ
הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שֶׁהָיָה לְפָנַי שְׁנַתִּים; אַף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מַה יְהִיָּה, כְּלָנוּ
מְבַקְּשִׁים מֵהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ שְׁנִזְכֶּה לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ בְּרֹאֵשׁ הַשָּׁנָה, לְזַכּוֹת לְכָל
הַתְּקוּנִים.

אִם הֵם יִסְגְּרוּ אֶת הַגְּבוּל - אֶהְיֶה בְּרֹאֵשׁ הַשָּׁנָה בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב לִיבְעֶרְטִי.
אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, אֲנַחְנוּ מְאַמִּינִים וּמְבַקְּשִׁים שְׁנִהְיֶה הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן.
הֵשֵׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכַת.

...

לְמָה לַעֲשׂוֹת חֲתָנוּת כָּל כֶּף זוֹלוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת?

שְׂאֵלָה :

לְכָבוֹד רֹאֵשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִשְׂר כַּח עַל הַשְּׁעוּרִים הַיְפִים שְׁכָל כֶּף עוֹזְרִים בְּחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם.

קְרוּבֵי מִשְׁפָּחָה הָיוּ בְּבֵיתֵנוּ, וְאֶחָד מֵהֶם שָׂאֵל אוֹתִי הֵאֵם אֲנִי חֲסִיד שֶׁל רֹאֵשׁ
הַיְשִׁיבָה. בְּהַתְחִלָּה הִתְחַמַּקְתִּי אֲבָל אֲבָא שְׁלִי אוֹמֵר לִי: "מַה הַבְּעִיָּה? תִּגִּיד בּוֹ! אֲנִי חֲסִיד
שְׁלוֹ", קִצַּת אֲבִדְתִי עֲשִׂתּוֹנוֹת מְזָה שְׁעַכְשׁוּ הֵם הוֹלְכִים לְשֹׂאֵל אוֹתִי שְׂאֵלוֹת, וְהֵם אֲכֹן
הִתְחִילוּ לְשֹׂאוֹל עַל זֶה וְעַל זֶה, וְאֲנִי מוֹדָה לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ שֶׁבְּזַכּוֹת הַשְּׁעוּרִים לֹא עָנִיתִי
כְּלוּם.

לְאַחַר מִכּוֹן הֵם אָמְרוּ לִי, "כּוֹן, יֵשׁ לָנוּ קְרוּב מִשְׁפָּחָה שֶׁהוּא גַם בְּקִהְלָה הֵיחָא, וְהֵם
עָשׂוּ חֲתָנָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְנוֹתְנִים שֵׁם רַק חֲתִיבָה אַחַת שֶׁל קוֹגֵל", וְכֵן הֵם הִמְשִׁיכוּ

להתלוץץ מהחַתנות בבית הכְּנֶסֶת. שְׁתַּקְתִּי, אֲבָל נִשְׁבַּרְתִּי מִזֶּה, מֵהַ יִכּוֹל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה לְחַזֵּק אוֹתִי?

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת עֵקֶב, י"ט מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכָבוֹד ... נִרוֹ יְאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

מֵה הַצְּחוּק שְׁעוֹשִׂים חַתְנוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת? מֵה הַצְּחוּק שְׁנוֹתְנִים רַק חֲתִיכָה אַחַת שֶׁל קוּגֵל? הַצְּחוּק זֶה שְׁאֵדָם מְבַזֵּז כֶּסֶף שְׂאִין לוֹ - לְשַׁעוֹת סְפוּרוֹת, צְחוּק זֶה לְלוֹת כֶּסֶף וְלֹא לְשָׁלֵם.

אֵל תַּעֲלֵב כְּשִׁלְוֵעִים מְהִיכֵל הַקֶּדֶשׁ, אֵל תִּקַּח אֶת זֶה לְלֵב. מֵה אֲנִי הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּתַחֲלַת הַתְּקַרְבוֹתִי כְּשִׁיָּרְדוּ לִי לְחַיִּים עִם לִיצְנוֹת עַל מוֹהֲרָא"שׁ? שְׁתַּקְתִּי, לֹא הַתּוֹכַחְתִּי. וְאַחֲרֵי שֶׁשְׁמַעְתִּי אֶת כָּל הַטְּעָנוֹת הַלְכֵתִי הַצְּדָה וּבְכִיתִי לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵה אַעֲשֶׂה, מִצַּד אֶחָד אֲנִי שׁוֹמֵעַ כָּל כֶּף הַרְבֵּה צְחוּק, כָּל כֶּף הַרְבֵּה לִיצְנוֹת, כָּל כֶּף הַרְבֵּה לְשׁוֹן הַרַע וְהוֹצָאָת שֵׁם רַע - עַל מוֹהֲרָא"שׁ, מִצַּד שְׁנֵי, מֵאֵז שֶׁמִּצְאָתִי אֶת מוֹהֲרָא"שׁ - אֲנִי מְדַבֵּר אֵלָיךְ וְאֲנִי חֵי אִתְּךָ; אֲנִי חוֹשֵׁב מִמֶּךָ, הַכֹּל אַחֲרַת לְגַמְרִי, אֲנִי לֹא מַתְרַגֵּז כְּמוֹ פַּעַם, הַכֹּל הַשְׁתַּנָּה אֲצִלִּי לְטוֹבָה"; כֶּף הֵייתִי מְשִׁיחַ הֵיטֵב אֶת לְבִי לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ.

כֶּף הֵייתִי עוֹשֶׂה כָּל פַּעַם, וְעַד הַיּוֹם, כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ אֵיזָה לִיצְנוֹת עַל הַצְּדִיק - אֲנִי עוֹשֶׂה לְעֲצָמֵי חֲשׁוֹבוֹן וְאֲנִי מְשׁוֹחַח עַל זֶה עִם הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ.

אָדָם חָכֵם כְּשֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ מֵה מוֹהֲרָא"שׁ הַנְּהִיג בְּעִנְיַן חַתְנוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, פְּשוּט בְּדַרְךְ הַמְּסֻרָת, כְּפִי שֶׁעָשׂוּ בְּכָל הַזְּמַנִּים בְּעַם יִשְׂרָאֵל, חַתְנוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, עַל זֶה בְּעֲצָמוֹ הוּא הָיָה צָרִיף לְתַת כְּבוֹד לְמוֹהֲרָא"שׁ, אֲפִלוּ שֶׁהוּא שִׁיף לְקַהְלוֹת אַחֲרוֹת - עַל שֶׁהוּא מִצִּיל יְהוּדִים מִחֻבוֹת, שֶׁהוּא הָיָה מוֹכֵן לְהֵיוֹת לְצְחוּק בְּעֵינֵי הָעוֹלָם, הַעֲקָר לְהַצִּיל יְהוּדִים מֵאֲבִדוֹן בְּעַת שְׁמֻחָתָם.

חֲזוֹק וְאַמֶּץ, אֵל תִּתְנַכַּח עִם אֶף אֶחָד; כָּל אֱלוֹי שְׁמִתְנַכְּחִים - בְּסוּף הֵם
נוֹפְלִים לְלִצְנוּת וְגַם הֵם הוֹפְכִים לְחוֹלְקִים.

עֲדִיף שֶׁתְּבַלֶּה אֶת יְמֶיךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ בְּלִמּוּד עוֹד דָּף גְּמָרָא, עוֹד פֶּרֶק
מִשְׁנֵיאוֹת, עוֹד דְּבוּר לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ - כִּף תִּשְׁאַר מְקַשֵּׁר לְרַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...

הָאֵם מֵתָר לְאִשְׁתִּי לְלַכֵּת לְקוֹנְצֵרְט מְעֻרָב?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֵאֵשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רְצִיטִי לְשֵׂאוֹל שְׂאֵלָה חֲשׂוּבָה, הָאֵם מֵתָר לְאִשְׁתִּי לְלַכֵּת עִם אַחִיוֹתֶיהָ וְהוֹרִיָּה
לְקוֹנְצֵרְט שֶׁל זְמַר מְסִים, שְׁיִושְׁבִים שֶׁם בְּמַעְרָב גְּבָרִים וְנָשִׁים, אֲבָל אֶפְשָׁר גַּם לְשִׁבֵּת
בְּנִפְרָד עִם הַמְשֻׁפָּחָה, וְאֵם כּוֹן, הָאֵם מֵתָר לִי גַם לְלַכֵּת אִתָּהּ? כִּי הִיא תִּהְיֶה יוֹתֵר אִם
אֶהְיֶה אִתָּהּ.

אֲנִי כְּשֶׁלְעֲצָמִי לֹא הִיִּיתִי רוֹצֶה לְלַכֵּת, וְגַם לֹא הִיִּיתִי רוֹצֶה שֶׁהִיא תִּלְדֵּךְ, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ
שֶׁמוֹהֵרָא"ש זְכוּתוֹ יֵגֵן עָלֵינוּ הִיָּה נֶגֶד קוֹנְצֵרְטִים, אֲבָל הִיא מְאֹד רוֹצֶה לְלַכֵּת.
אֲשַׁמַּח אִם רֵאֵשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יִכְתֹּב לִי אֶת הַדְּרָךְ הַנְּכוֹנָה אִידֵךְ לְהִתְנַהֵג.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת עֶקֶב, י"ט מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תִּשְׁפ"ב
לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

קְבַלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַשְּׂאֵלָה הִיא הָאֵם אֲשֶׁתְּךָ רוֹצֶה לְדַעַת אוֹ שְׂאֵתָה רוֹצֶה לְדַעַת, כִּי אִם
הִיא שְׁלִיחָה אוֹתָךְ לְשֵׂאל, הִיא רוֹצֶה לְשַׁמַּע וְהִיא מוֹכֵנָה לְקַבֵּל - הַתְּשׁוּבָה
הִיא בְּפִרוּשׁ "לֹא", אֲסוּר לְלַכֵּת לְקוֹנְצֵרְט שֶׁמְעֻרָב גְּבָרִים וְנָשִׁים.

הַשְּׂאֵלָה הִיא, אִם אֲשֶׁתְּךָ לֹא רוֹצֶה לְשַׁמַּע, הִיא בְּכָל אַפְּן תִּלְךָ - אֲנִי

אתה צריך להשתמש בחכמת מוהרא"ש כדי שלא לאבד אותה. ואם היא בכל אפן תלך – שלא תציק ותכאיב לה; אתה לא צריך לשבח אותה שהיא הולכת, אבל חס ושלום לא להציק. ואם היא רוצה שתבוא איתה, תגיד לה יפה שהיא תלך עם המשפחה שלה ואתה תשאר בבית.

אדם צריך לבקש הרבה מהשם ותברך על עצמו, על האשה והילדים – שישארו יראי שמים, שימשכו לטוב, שיתגעגעו לדברים טובים; בכל בית יש את אלו שמאבדים את הרגש להשאר יראי שמים, ללכת בדרךי ההורים; צריכים לבקש הרבה מהשם ותברך על בני ישראל שיוכלו להחזיק מעמד בגלות הארצה; כל כך הרבה נושרים, הולכים בעקבות אמות העולם.

אתה בודאי מכיר את הספור שמוהרא"ש ספר מרבי נפתלי זכרוננו לברכה, היה לו בן שנשר מדרך היהדות, והוא היה מתפלל שהבן ימות; הוא לא היה מסגל לראות אף הבן שלו לא מתנהג פיהודי, וכך הנה, הבן מת. ורבי נתן הוכיח אותו: "אם יש לך בן כח פנה, אתה יכול לפעל בתפלה, למה בקשת שהוא ימות? היית צריך לבקש שהוא יחזר בתשובה, והוא היה חוזר אל השם ותברך".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

במה אוכל לשלם על שהפכתם אותי לטובה ויראת שמים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קראתי מכתב [המכתב מצרף בסוף מכתב זה] שראש הישיבה כתב בענין לצבע את הצפרנים ולהוריד את שער הראש, מאד התרגשתי מזה, כשקלטתי שאצלי זה כבר דבר פשוט עכשו.

נזכרתי איד לא מזמן עשיתי בכל שבוע את הצפרנים, זה היה 'חיוב' בכל שבוע ושבוע, הפעם האחרונה שעשיתי את זה הייתה לפני שבת ההתעודות.

אָנִי נִזְכָּרְתָּ גַם כְּשֶׁעוֹד הָיִיתִי "פְּרֻחַחִית", מִשְׁפָּחִית הַיְתָה עוֹשֶׂה מִמְּנֵי צָחוֹק שְׂאוּלֵי יוֹם אֶחָד עוֹד אוֹרִיד אֶת שְׁעַר הָרֹאשׁ, וְאִמְרַתִּי לָהֶם שְׁזֵה לֹא יִקְרָה אִף פַּעַם.

עֲכָשׁוּ אָנִי רוֹאֶה אֶת הַפֶּחַ שֶׁל צַדִּיק, מֵה צַדִּיק יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מֵאָדָם, שֶׁהַיּוֹם אָנִי כֹבֵר עוֹשֶׂה אֶת זֶה, וְלֹא סֵתָם, אֲלֹא בְשִׂמְחָה וּבְאִשֶּׁר.

יֵשׁ לִי רַק שְׂאֵלָה אַחַת לִשְׂאֵל, מֵה אָנִי יָכוֹלָה לְהַחְזִיר לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, עַל זֶה שֶׁהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵנוּ? אָנִי יוֹדַעַת שְׂאִין שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם כּוֹלוֹ שְׂאֲפִלוֹ אֲתַחִיל לְשִׁלֵּם, אֲבָל אוֹלֵי יֵשׁ בְּכָל זֹאת אִיזָה דְּבַר קִטְנָטָן – לְהַבִּיעַ אֶת הַהִכָּרַת הַטּוֹב?

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרֵךְ – יוֹם ד' פְּרֻשַׁת עֵקֶב, כ' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב

מֵרַת ... תַּחֲנִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

אָנִי שָׂמַח מְאֹד לְשִׁמְעַ שְׁהַחֲיִים שְׁלָכֶם הַשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה מֵאֲזֵ שְׁנוֹדַע לָכֶם מֵרַבְּנוּ ז"ל; מֵאֲזֵ שְׂאֲתָם שׁוֹמְעִים אֶת הַשִּׁיחוֹת שֶׁל רַבְּנוּ – הַתַּחֲלָתָם לְלֶכֶת בְּדַרְךְ הַטּוֹבָה, כִּף רַבְּנוּ אָמַר מְרֹאשׁ, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַיֵּי מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁנַח): "בְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהָיָה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כֶּשֶׁר וְאֲפִילוֹ צַדִּיק גָּמוֹר כֹּל יְמֵי חַיָּיו, כְּמוֹ שְׂאֲנֵי רוֹצֶה"; לְסַפְּרֵי רַבְּנוּ יֵשׁ כַּח חֲזַק, זֶה מוֹשֵׁף אֶת הָאָדָם לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אֲנָשִׁים מְדַבְּרִים עַל בְּרִסְלָב שְׁזֵה זֶה מְקוֹם שְׁעוֹשִׂים מֵה שְׂרוּצִים, מְדַבְּרִים עֲלֵינוּ כֹּל דְּבַר אֲסוּר, רַבְּנוּ כֶּבֶר אָמַר מְרֹאשׁ (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן קַפּב): "עָלֵי אֵין חוֹלְקִים כָּלֵל, הֵם חֲתָכוּ וְצִירוֹ לַעֲצָמָם אָדָם וְחוֹלְקִים עָלָיו, עָלָיו גַּם אָנִי חוֹלֵק": כִּף זֶה הַיּוֹם עִם חֲסִידֵי בְּרִסְלָב בְּכִלְלִיּוֹת וְעִם תַּלְמִידֵי הַיֵּכֵל הַקִּדְּשׁ בְּפִרְטִיּוֹת; מְדַבְּרִים עֲלֵינוּ כֹּל דְּבַר אֲסוּר, דְּבָרִים שֶׁהֵם לֹא אָמַת.

מִי שְׁלוּמֵד אֶת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים עֲצָתוֹ אֲמוּנָה, אִישׁ אֲמוּנוֹת וּמִקְשִׁיב לְשַׁעוּרִים – נַעֲשֶׂה יְהוּדֵי כֶּשֶׁר, מְקַבֵּל רְגֵשׁ בִּיְהֻדוּת, רְגֵשׁ לַעֲדִינּוֹת. רַבְּנוּ אוֹמֵר (חַיֵּי מוֹהַר"ן, סִימָן תַּצַּה): "אֵלּוֹ הַיְיִנוּ רוֹאִין אוֹצֵר הַיְיִנוּ רְצִים בְּוַדָּאֵי אֱלִיו, וְהַיְיִנוּ חוֹפְרִים וּמְלַכְלְכִים עֲצָמָנוּ בְּרַפְּשׁ וְטִיט בְּשִׁבִּיל לְחַתֵּר אַחֲרָיו וּלְמַצָּאוּ,

והלא אני אוצר של יראת שמים, ומדוע לא יהיו להוטים ורצים אחרי לקבלו?! אם הייתם מוצאים אוצר – הייתם בודאי רצים לשם וחופרים כדי לחפש כמה שיותר אפשר לקחת מהאוצר, לא הייתם מסתכלים אם אתם מתלכלכים, אלא הייתם נכנסים לתוך הבוץ העקר לקחת מהאוצר, "איך אפשר לקבל? שאל מישהו את רבינו, איך לוקחים מהאוצר? והשיב: עם הפה והלב צריכין לחתור ולבקש", בפיה ובלבבך לעשותו".

מוהרא"ש היה אומר לנשים ביבנאל, שמי שרוצה להחזיר לו טובה שתתנהג בצניעות. כשנשים היו מספרות שהן מורידות את השער מוהרא"ש היה מקבל חיים חדשים, כשמוהרא"ש היה שומע שמשפחה מתנהגת בעדינות הוא היה מרחיק את נפשו; בזה תחזירו טובה, שתתנהגו בעדינות ותקימו בית יהודי יפה.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

[המכתב שנזכר בשאלה

בגלל מעט שער, כדאי לסבול כל כך הרבה צרות?

בעזרת ה' יתברך – ליל ששי פרשת ואתחנן, חמשה עשר באב, שנת ה'תשפ"ב מרת ... תחני ברסלב, ליבערטי

אני רוצה לחזק אתכם שתשארו אם הקדשה שלכם של להוריד את שער הראש. שמעתי ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו כל כך הרבה פעמים איך הוא נאנח ובכה, הוא אמר: "חבל, בגלל מעט השער הזה מעפבים את הגאולה; חבל בגלל מעט השער הזה יש כל כך הרבה צרות בעולם, חבל שבגלל מעט השער עם הכנים יאבדו את הילדים".

מאד אבקש מכם, תשארו חזקים עם היהדות שלכם. מסרתי את נפשי עבורכם, עבור השדוף שלכם; קבלתי רק בזיונות ושפיכות דמים, מדברים עלי כל דבר אסור כאחד הרקים; אני ממשיך לעשות, אני רוצה להכניס קדשה וטהרה בכני ישראל.

עֲכָשׁוּ אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁמַתְחִיל דְּבַר חֲדָשׁ, יֵשׁ נָשִׁים שְׂצוֹכְעוֹת אֶת הַצְּפָרְנִים.
 דְּעוּ לָכֶם, מוֹהֲרָא"ש אָמַר שְׂאָסוּר לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, אֲנִי מִכִּיר סְפוּרִים מְזוּגוֹת
 צְעִירִים שְׁמוֹהֲרָא"ש חֲתַן אוֹתָם וְטַפְחָם אוֹתָם, הוּא טָבֵל בְּבֶץ כְּדֵי לְחַלֵּץ
 נְשָׁמוֹת יְהוּדִיּוֹת יְקָרוֹת שְׁלִצְעָרְנוּ נִפְלוּ, "הָאֲמָנִים עָלַי תּוֹלַע", בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 יְקָרִים, "חֲבָקוּ", הִתְחִילוּ לְאָהֵב, "אֲשַׁפְּתוֹת", זָכַל (אֵיכָה ד, ה). מוֹהֲרָא"ש פֶּל
 כֶּף הוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶלֵיהֶם בְּכִזּוֹ רַחֲמָנוּת, עַד לְשָׁנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, הַשְּׁעָר
 וְהַצְּפָרְנִים; מוֹהֲרָא"ש בְּכָה וְהִתְחַנַּן: "תָּנוּ לִי אֶת שְׁנֵי הַדְּבָרִים, הוֹרִידוּ אֶת
 הַשְּׁעָר וְאֵל תְּשִׁימוּ לָכֶה עַל הַצְּפָרְנִים; אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה
 וְהָעוֹלָם הַבָּא".

מָה אוֹמֵר לָכֶם, כְּבָר עָבְרוּ עֶשְׂרֵת שָׁנִים, אֵלּוּ שְׂצִיְתוֹ - לָהֶם יֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת
 מְאִירוֹת נִפְלְאוֹת. כָּאֵן בְּקִרְיָה גְרוֹת מִשְׁפָּחוֹת יְקָרוֹת שֶׁהִיָּה לָהֶן אֶת הַנְּסִינּוֹת
 שֶׁל שְׁעָר וְלִצְבַּע צְפָרְנִים, אָבֵל הֵם שָׁמְעוּ בְּקוֹל הַצְּדִיק, הַבְּתִים שֶׁלָּהֶם
 מְאִירִים, וְלִצְעָרְנוּ הָיוּ בּוֹדְדוֹת שְׁלֵא צִיְתוֹ, וְכִבֵּר לֹא נִשְׂאָר כְּלוּם מִבְּתֵיהֶם.

הַיּוֹם מִסְרָתִי שְׁעוֹר לְתַלְמִידוֹת בֵּית פִּיגָא, דְּבִרְתִּי אֲתָן מִהֶעֱנִין הַזֶּה עַד
 שֶׁהֵייתִי צָרִיף לְסִיִּים כִּי הִתְחִיל לְלַחֵץ לִי בְּלֵב מִמָּה שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ עֲכָשׁוּ
 שְׂרוֹצִים לְשִׁים לָכֶה עַל הַצְּפָרְנִים וְרוֹצִים לְהִשָּׂאָר עִם הַשְּׁעָר.

פְּתַחְתִּי אֶת הַקְּרִיָּה בְּדָם וְיָנַע, אֶת הַחַיִּים שְׁלִי אֲנִי מִקְדִּישׁ בְּשָׁבִיל
 הַקְּרִיָּה; אֶת אִשְׁתִּי וְהַיְלָדִים שְׁלִי - אֶת הַכֹּל שְׁמַתִּי בְּצַד כְּדֵי לְבַנוֹת מְקוֹם
 מְאִיר, עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁכָאֵן לְקַהֲלָה הַגִּיעוּ שְׁתִּי הַקְּלָפוֹת הַמִּפְחִידוֹת
 הָאֵלּוּ שֶׁל צְפָרְנִים וְשְׁעָר - אֲנִי פָּשׁוּט חָשׁ בְּרַע.

אֲנִי רוֹצֵה לְחַזֵּק אֶתְכֶם שְׁלֵא תִלְכוּ בְּעַקְבוֹת אֵלּוּ שְׁמַטְפְּלוֹת בְּצְפָרְנִים
 וּמִגְדָּלוֹת שְׁעָר, זֶה לֹא יַעֲזוֹר לָכֶם בְּכָלוּם. אוֹלֵי אֲתָם חוֹשְׁבִים שֶׁנְּהִיִּים
 שְׂמַחִים, נְהִיִּים מְרָצִים; לֹא וְעוֹד פְּעַם לֹא! זֶה לֹא מְשַׁמַּח, זֶה לֹא מְשַׁנֵּה
 בְּכָלֵל, זֶה רַק מְבִיא עוֹד וְעוֹד עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם, תִּכְתְּבוּ לִי בַּחֲזָרָה.

[...]

מה אני אשם שעדין אין לי את השדוף שלי בגיל עשרים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יש לי משהו שלא נותן לי לישן בלילה, אני עוד מעט בן עשרים ואחד, וכתובים דברים נוראיים אם אחד עובר את גיל עשרים והוא עדין לא התחתן.

אני רוצה להתחתן, מה אני אשם שעלי לקבל את הענש של "כל ימיו בהרהור עבירה" לא עלינו, ה' ישמרנינו? אני עובד כל כך קשה להיות ירא שמים ולחשב רק דברים טובים, האם הכוונה היא שכבר אחרתי את המועד? העבודה שלי היא בחנם? אני מבקש הרבה מאד מהשם יתברך, אני משתדל להיות שמח, מבחין אני נראה מצין אבל מבפנים אני שותת דם.

אני מקווה שראש הישיבה יוכל לחזק אותי. יישר כח גדול על הכל, הקדוש ברוך הוא יתן כח לראש הישיבה להמשיך הלאה!

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, כ' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הדברים הנוראיים שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (קידושין כט:), שמי שלא מתחתן לפני גיל עשרים נענש: "תפח עצמותיו", הכוונה לאלו שחושבים שהם חכמים יותר מחכמינו הקדושים, החכמים בעיני עצמם שאומרים שהם עדין לא רוצים להתחתן, שעדיף קדם לעבד ולחסוך כסף, או אפילו אלו שאומרים שעדיף לחכות עד אחרי גיל עשרים כדי שיוכלו ללמד - על אלו נאמרו כל הדברים הנוראיים האלו, אבל כשבחור מוכן להתחתן בגיל צעיר ולא הולך לו בשדוכים, הוא מוכן להתחתן עם מי שיהיה, ולא מזדמן לו שדוף - על הבחורים האלו אין שום דברים רעים.

אם אתה רוצה שדוף - יש עצה אחת בשבילך, תלך לפנה, תחפש מקום

שְׁקֵט וְתִבְכֶּה אֶל הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיַרְחֵם עָלֶיךָ, תִּגִּיד לְהַשָּׁם יִתְבַּרְךָ:

"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי כָּבֵד רוּצָה אֶת הַשְּׂדוּף שְׁלִי, אֲנִי רוּצָה לְהִתְחַתֵּן, אֲנִי רוּצָה לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כָּשֶׁר, אֲנִי לֹא רוּצָה לְעַבֵּר אֶת גֵּיל עֶשְׂרִים וּלְקַבֵּל קְלָלָה שֶׁל תַּפַּח עֲצָמוּתִיו, אָבֵא רַחֲמָן, מַה אֲנִי אֲשֶׁם שְׂאִין לִי שְׂדוּף? מַה אֲנִי אֲשֶׁם שֶׁהוֹרֵי בּוֹרְרִים, שֶׁהֵם דּוֹחִים שְׂדוּכִים עַל לֹא דָּבָר? מַה אֲנִי אֲשֶׁם שֶׁעָלִי לְקַבֵּל אֶת הַדְּבָרִים הַרְעִים הָאֵלּוּ? אֲנִי הֲרִי רוּצָה לְהִתְחַתֵּן!

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוּצָה לְהִשִּׁיחַ אֶת כְּאִבִּי; אֲנִי כֹל הַזְּמַן נּוֹפֵל בְּעִבְרָה שֶׁל פָּנִים הִבְרִית הַוּצָאת זֶרַע לְבִטְלָה וְזֶה גּוֹרֵם שֶׁהַשְּׂדוּף שְׁלִי יִדְחָה, אָבֵל אָבֵא מַה אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כְּדֵי לֹא לִפְלֹ בְּעִבְרָה הַזֹּאת? אֲנִי לֹא יָכוֹל לַעֲמֹד בְּנִסְיוֹן הַזֶּה, אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן; אִם אֶתְחַתֵּן אוּכַל לְהַשְׁמֵר לְהִיּוֹת בְּקִדּוּשָׁה וְטִהָרָה, חֲכַמִּינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה הֲרִי אוֹמְרִים (יְבָמוֹת כ"ב): "כָּל אָדָם שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, בְּלֹא בְּרָכָה, בְּלֹא טוֹבָה", הֲרִי שְׂלֵא שְׂיָךְ עִבּוּרֵי לְהִיּוֹת כָּשֶׁר וְשְׂמוֹר.

אָנָּה ה' אֲנִי מִבְקֶשׁ מִמֶּךָ, תַּעֲשֶׂה נִסִּים שֶׁהוֹרֵי יִשְׁמְעוּ שְׂדוּכִים, וְתִשְׁלַח לִי אֶת הַשְּׂדוּף שְׁלִי בְּקִרְוֵב, אֲנִי לֹא רוּצָה שֶׁכָּל הַחַיִּים שְׁלִי אֲצַטְרִיךְ לְהִיּוֹת טְרוּד בְּמַחְשָׁבוֹת רְעוּת; מַה אֲנִי אֲשֶׁם שֶׁכָּל חַיֵּי יִהְיוּ בְּהִרְהוּר עִבְרָה? לְמָה? ! לֹא דֵי שְׂאִין לִי אֶת הַשְּׂדוּף שְׁלִי, עוֹד מִגִּיעַ לִי גַם אֶת זֶה? שְׂלֵא יִהְיֶה לִי מַח טְהוֹר? ! אֲנִי רוּצָה שְׂדוּף וְאֲנִי רוּצָה מַח טְהוֹר."

כֶּךָ תִּבְקֶשׁ יוֹם אַחֵר יוֹם, עַד שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ, אִתָּה תִּמְצָא אֶת הַשְּׂדוּף שְׁלִיךָ.

כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

איש אמונות

חטף סטירה ודפק בשמחה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרֻשֶׁת עֶקֶב, י"ז מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכָבוֹד יְקִירֵי ... גְרוּ יְאִיר בְּרִסְלָב, לִיפְעֻרְטֵי

רַבְּנֵנוּ ז"ל הִיָּה פֶּעַם בַּחֲתָנָה, הָיָה שָׁם כְּלִי זָמֵר; אֶחָד עִם כְּנֹר, שְׁנֵי עִם

חֲלִיל, שְׁלִישֵׁי עִם תֶּף, וְכֵן הִלְאָה, וְאֶחָד שֶׁהָיָה הַמְּנַצֵּחַ.

בְּאֲמֻצֵּעַ הַשִּׁירָה הַמְּתוּפָף הַתְּנַמְנָם, נָתַן לוֹ הַמְּנַצֵּחַ סְטִירָה וְהַמְּתוּפָף

הַתְּעוֹרֵר וּמְיָד הַמְּשִׁיף לְתוּפָף, עָנָה וְאָמַר רַבְּנֵנוּ: "א פֶּאטְש גֶּעֶכְכַּפֵּט אֹן

פְּרִילִיךְ גֶּעֶקְלֶאפֵט" (חטף סטירה ודפק בשמחה); רַבְּנֵנוּ הוֹצִיא מְסָר

מֵהַסְּפוּר הַזֶּה, שְׁאֵפְלוּ שְׁמֻקְבָּלִים סְטִירָה - צְרִיכִים לְהַמְּשִׁיף לְהִיּוֹת

בְּשִׂמְחָה.

אֲתָמוּל בְּסֵעוּדַת מְלוּנָה מְלֻכָה שׁוֹחֲחָנוּ הַרְבֵּה מֵהַסְּפוּר הַזֶּה. כָּל אֶחָד

חוֹטֵף סְטִירוֹת בַּחַיִּים, אֶצֶל כָּל אֶחָד זֶה בְּזִמְן אַחֵר; וְצְרִיכִים לְזָכֵר מַה

שְׂרַבְּנֵנוּ אוֹמֵר: "חטף סטירה ודפק בשמחה", צְרִיכִים לְזָכֵר שְׁכָל מַה

שְׁעוּבָרִים זֶה מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - רַק לְטוֹבַת הָאָדָם.

...

אל תתמוטט כשמישהו אומר לך מלה עקמה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרֻשֶׁת עֶקֶב, י"ז מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב

...

קח את העצה של רבנו ז"ל, רבנו אומר (לקויטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד)

שְׂמֵחָה היא רְפוּאָה לְכָל הַחֲלָאִים, וְלִהְפֹךְ חֵס וְשָׁלוֹם, מִי שֶׁבְּעֶצְבוֹת - מְבִיא עַל עֲצָמוֹ דְּבָרִים לֹא טוֹבִים.

לְכֵן אֲבָקַשׁ מִמֶּךָ מְאֹד, תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, תִּשְׂמַח אֶת עֲצָמְךָ, תִּשְׂמַע מוֹזִיקָה שְׂמֵחָה, תִּרְקַד וְתִשָּׂר; כִּף תִּהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם, אֶתְּהַפְּטֹר מִהַמְּחָלָה הַזֹּאת.

אֵל תִּתְמוּטֵט בְּשִׂמְיִשְׁהוֹ אוֹמֵר לְךָ מְלֶה עֲקָמָה, אֵל תִּצֵּא מִתְּפִלִּים, בְּשִׂמְיִשְׁהוֹ פּוֹגֵעַ בְּךָ אֵין לְזֶה שׁוֹם קָשֶׁר אֵלֶיךָ, אוֹתוֹ אֶחָד יִצְטָרֵךְ לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, הוּא יִצְטָרֵךְ לְעֵבֹד עַל עֲצָמוֹ; זֶה הַבְּעֵיָה שְׁלוֹ, בְּכֻלָּל לֹא קָשׁוֹר אֵלֶיךָ.

...

מְעַרְכַת טְלָפוֹנִית כְּדֵי לְהוֹדִיעַ אֶת כָּל הַהוֹדְעוֹת לְנָשִׁים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת עֲקֵב, י"ח מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יְאִיר וְזוּגָתוֹ ... תַּחְנִי בְּרִסְלָב, לִיבֶעֱרֵטִי

בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה; אֲנִי שְׂמַח מְאֹד שְׂאֲתֶם עוֹשִׂים לְמַעֲשֵׂה, עֲשִׂיתֶם כְּכַר מְעַרְכַת טְלָפוֹנִית כְּדֵי לְהוֹדִיעַ אֶת כָּל הַהוֹדְעוֹת לְנָשִׁים.

כִּי בְּרוּךְ הַשֵּׁם יוֹתֵר וְיוֹתֵר נָשִׁים עוֹזְבוֹת אֶת הוֹדְעוֹת הַטְּקִסְט, הֵן רוֹצוֹת אֶת מַעַט הַזְּמַן עֲבוּר הַיְלָדִים; בְּמִקּוֹם לְהַקְדִּישׁ אֶת הַדְּקוֹת הַיְקָרוֹת כְּדֵי לְרַאוֹת עוֹד הוֹדְעָה אַחַת וְלִכְתֹּב בְּעוֹד קְבוּצָה אַחַת - הֵן רוֹצוֹת לְתַת אֶת הַדְּקוֹת הָאֵלוֹ לְבַעַל וְהַיְלָדִים, אֲשֶׁתִּי תַּחְנִי כְּכַר סִגְרָה לְפָנַי שְׁנַתִּים אֶת הוֹדְעוֹת הַטְּקִסְט, עֲכָשׁוּ עֲשִׂיתֶם אֶת הַמְּעַרְכַת שְׁפָל אֵלוֹ גַּם יִדְעוּ מִתִּי יֵשׁ שְׁעוֹר, וְכִשְׂיֵשׁ מִשְׁהוֹ לְהוֹדִיעַ.

תִּתְחַזְּקוּ עִם הַמַּעֲשִׂים הַטוֹבִים שְׁלָכֶם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּבָנִים וּבָנִי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת.

כְּמוֹ כֵן יִישַׁר פֶּחַ גְּדוֹל שְׁעֲשִׂיתֶם כְּנֶס נָשִׁים נִפְרָד אֲצִלְכֶם בְּבֵית הַמְדַרְשׁ עֲצַתוֹ אֲמוּנָה; יֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת שׁוֹתֵר נִהְנוֹת לְהִיֹּת בְּכַנּוּס נָשִׁים יוֹתֵר קָטָן.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...

לְוֹדָא שְׁהַקְהֵלָה הוֹלְכִים לְבַחֵר

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת עֶקֶב, י"ח מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תִּשְׁפ"ב
מֵרַת ... תַּחֲוִי בְּרִסְלָב, לִיבְעֵרְטִי

אוּלַי אַתֶּם תּוּכְלוּ לַעְזוֹר לַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, עֶכְשָׁו הַזְּמַן שֶׁל הַבְּחִירוֹת וְכוּ'
וְאִם הַקְהֵלָה תִּלְךְ לְבַחֵר נוּכַל לְקַבֵּל טוֹבוֹת מֵהֶם, וּכְדִי שְׂזֵה יִתְאַפְּשׁוּ צָרִיכִים
אֶחָד שְׁמַמְנָה עַל זֶה. תִּתְקַשְׁרוּ לְכוּלֵן, שְׁבוּ עִם חֲשָׁבוֹן עַל כָּל מְשֻׁפְּחָה, כִּי
הֵם יִשְׁתַּפּוּ פְּעֵלָה וְנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לְבָנוֹת אֶת קִרְיַת בְּרִסְלָב.

בְּבִקְשָׁה אֶל תְּסַרְבוּ לִי, בְּבִקְשָׁה תַעֲשׂוּ קְבוּצַת נָשִׁים שִׁיעֲזְרוּ לָכֶם; הֵן
בְּלַעֲשׂוֹת טְלָפוֹנִים לְכָל אַחַת, וְהֵן בְּכָל מָה שְׁצָרִיךְ.

כָּל דְּבַר שְׁעוֹשִׂים בְּשִׁבִיל רַבְנוּ בְּמַטְרָה לַעְזוֹר לְהַפְיֵן אֶת רַבְנוּ זֶה טוֹבָה
גְּדוּלָה לְנַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה, וְזֶה נִשְׂאָר לְנֶצַח.

...

לְמָה אַחֲרֵי הַחֲתָנָה יֵשׁ לִי יוֹתֵר נְסִיוֹנוֹת מֵאֲשֶׁר בְּתוֹר בַּחוּר

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת עֶקֶב, י"ח מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תִּשְׁפ"ב
לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גְּרוּ יֵאִיר בְּרִסְלָב, לִיבְעֵרְטִי

מָה שְׂאֵתָה נֶאֱנַח שְׁעֶכְשָׁו אַחֲרֵי הַחֲתָנָה יֵשׁ לָךְ יוֹתֵר נְסִיוֹנוֹת מֵאֲשֶׁר
בְּתוֹר בַּחוּר; זֶה בְּגִלָּל שְׁעֶכְשָׁו יֵשׁ לָךְ טְלָפוֹן גְּדוֹל שְׁמַחְבֵּר לְכָל הַטְּמָאוֹת
וְהַזְּהָמוֹת וּבְתוֹר בַּחוּר בִּישִׁיבָה הִיָּה לָךְ טְלָפוֹן כָּשֶׁר.

חֲכַמֵּינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (בְּכַמוֹת גַּס): "כִּיּוֹן שְׁנַשָּׂא אָדָם אִשָּׁה,
עוֹנוֹתָיו מִתְּפַקְּקִין", כְּשִׁמְתַּחֲתָנִים כָּל הַעֲבִירוֹת מִתְּבַטְּלוֹת וּבְתוֹר בַּחוּר
כְּשִׂאָדָם הוּא פְּלֵג גּוּף, חֲצִי אָדָם - אִזּוּ לֹא שְׁמוּרִים, זֶה בְּלִי טְלָפוֹן, אֲבָל עִם
טְלָפוֹן שְׁפִתוֹחַ לַעֲבֹרוֹת - נוֹפְלִים לְשָׂאל תַּחֲתִית, הֵן עִם אִשָּׁה וְהֵן בְּלִי אִשָּׁה.

תִּזְרַק אֶת הַטְּלָפוֹן, הַטְּאֲבֵלֵט הַמְּקַלֵּל שְׁלָךְ - וְתִרְאֶה כִּמָּה טוֹבִים
וּמְתוֹקִים יְהִיו הַחַיִּים, הַטְּלָפוֹן וְהַטְּאֲבֵלֵט לֹא נוֹתְנִים לָךְ לַחֲיוֹת, זֶה לוֹקַח
מִמְּךָ אֶת הַמַּח, אֵתָה לֹא יְכוּל לַחֲיוֹת. אִם תִּקַּח בְּחִזְרָה אֶת הַטְּלָפוֹן שְׁהִיָּה לָךְ
בְּתוֹר בַּחוּר - תִּרְאֶה כִּמָּה טוֹבִים הַחַיִּים יְהִיו לָךְ, בְּפִרְט כְּשִׂישׁ לָךְ אִשָּׁה

שְׂרוּצָה אוֹתָךְ, שְׂרוּדָפֶת אַחֲרֶיךָ; הִיא בְּרִיאָה וּשְׁלֵמָה, הִיא רוּצָה רַק אוֹתָךְ וְרַק אוֹתָךְ וְשׁוּב אוֹתָךְ.

מָה אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת שְׂכֵמָה שְׁאֲנִי מִתְחַנֵּן שְׁיַעֲשׂוּ עִמָּדַת מְחֻשְׁבִּים - הַמְּלִים שְׁלִי נּוֹפְלוֹת עַל אֲזַנַּי אֲטוּמוֹת, אַבָּל זֶה עֲדִין לֹא תְרוּץ בְּשִׁבְלֶךְ שְׁתִּהְיֶה לְךָ טִלְפוֹן.

תְּצִיט, אִתָּה לֹא תִתְחַרֵּט.

...

תְּרַחֵם עַל אֲשֶׁתְּךָ, הִיא מִתְמוּטָטֶת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת עֵקֶב, י"ח מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גֵּרוּ יְאִיר

תְּרַחֵם עַל אֲשֶׁתְּךָ, הִיא מִתְמוּטָטֶת, בְּקִשֵּׁי יֵשׁ לָהּ כַּח לְנִשְׁמַת מְרוּב הַעֲבוּדָה עִם הַיְלָדִים. אִתָּה יְהוּדִי כָּל כָּךְ יָקָר, אִתָּה עוֹשֶׂה חֶסֶד יוֹמָם וְלַיְלָה, אֲנִי עוֹמֵד וּמִשְׁתוֹמֵם מִהַחֶסֶד שְׁלֶךְ שְׁאִתָּה עוֹשֶׂה עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, רַק חֶסֶד כָּל הַיּוֹם, הֵרִי מִמֶּשׁ מִתְאִים בְּשִׁבְלֶךְ לְדַחֵף קֶצֶת זְמַן בַּיּוֹם לַעֲזוֹר לְאֲשֶׁתְּךָ.

אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ אֵת זֶה כִּי אֵיפֹה שְׁאֲנִי הַשְׂדֵּכָן - אֲנִי חֲזֵב לְדַאֵג שְׁיִהְיֶה טוֹב, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִסְבֵּל מִהַשְׁנִי, שְׁלֹא יַעֲשׂוּ עוֹלוֹת וְכו' אֶחָד לְשִׁנִּי.

מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ לְמַד אוֹתָנוּ חֻכְמַת חַיִּים, אַחַת הַחֻכְמוֹת שֶׁל מוֹהֲרָא"ש הִיא: "אֵין כְּזֶה דְבַר חֲבָרִים"; מוֹהֲרָא"ש לְמַד אוֹתָנוּ, אִם יֵשׁ לְאָדָם חֶבֶר - זֶה הָאִשָּׁה; רַק הִיא תִשָּׂאֵר נְאֻמָּה אֶלֶיךָ, אֲבָקֵשׁ מִמֶּךָ, רַחֵם עָלַיָּה, לְךָ הַבִּיטָה לַיְלָדִים, תּוֹצִיא אוֹתָם שֶׁהִיא תּוֹכֵל לְנוּחַ קֶצֶת, שְׁזֶה יִהְיֶה הַחֶסֶד שְׁלֶךְ וְעֲבוּדַת הַשֵּׁם שְׁלֶךְ.

אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ כִּי אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ.

...

יום בלי למוד ותפלה, זה לא יום

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ח מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד יקירי ... גרו יאיר

ראה שלא יעבור אף יום בלי ללמד קצת מקרא, משנה, גמרא ומדרש.
יום בלי למוד ותפלה - זה לא יום, כי רק תורה ותפלה - זה נשאר.
אנחנו עומדים עכשו אחרי חמשה עשר באב, שחכמינו זכרונם לברכה
אומרים (תענית לא). "דמוסיף", מי שמוסיף ללמד, "יוסיף", מוסיפים לו ימים
לחיו; תורה נותנת חיים, תורה נותנת הכל.

אל תסתכל על לצים שלו עינים מסדר דרך הלמוד (המבאר בשיחות ה"ן, סימן
עו). מוהרא"ש אומר בצנועה (צנאת מוהרא"ש, אות יג): "וכשתגיעו לעולם האמת
אז תוכחו צדקת סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל. ועל כן, מה ולמה לכם
להתנפח? ! טעמו וראו כי טוב ה'! הרגילו עצמכם לזה, ואז תראו ותרגישו
כל מיני טעמים בחייכם"; לא טוב להתנפח עם אף אחד, למעלה בשמים
יראו את היפי, את האמתות של סדר דרך הלמוד.

תעשה לענין, תגיד את המלים של משניות וגמרא - אפלו בלי להבין,
אפלו עם טעויות, אפלו עם כל אפילו; תגיד מילים של תורה - ותהיה
צדיק גדול, אתה תתקן הכל.

...

להתחשב ברגשות של האשה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ח מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד יקירי ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

הקדוש ברוך הוא עזר לך להתחנת, קבלת אשת חיל, אשה מאד טובה
- אתה צריך ליקר אותה, לשמר על הרגשות שלה. ואם אתה יודע שהיא
נבהלת כשאתה נוסע מהר מדי, למה שלא תותר לה בזה? למה שלא
תתחשב ברגשות שלה? היא אומרת שכל פעם שהיא רוצה לנסע איתה,
להתאורר, לסדר דברים - זה לא נגמר טוב, כי היא נהיית כל כך מבהלת

כְּשֵׁנוֹסְעִים מֵהָר וּכְאוֹבָה מִזֶּה שְׁאַתָּה מִתְעַלֵּם מִמֶּנָּה.

כְּמוֹ כֵּן הִיא כָּל כֶּף רוֹצֵה לְחִיּוֹת אֶתְךָ וְכוּ'; אִז אַתָּה צָרִיךְ לְתַתּ לָהּ אֵת זֶה, לֹא לְהִתְחַמֵּק וּלְלַכֵּת לִישָׁן.

אַתָּה הָרִי יוֹדֵעַ שֶׁרַבְנוּ הַזֶּהִיר אוֹתָנוּ מְאֹד שֶׁנִּכְבַּד אֶת הָאִשָּׁה וַיִּנְקַר אוֹתָהּ (שיחות ה'ר"ן, סימן רסד), אֲצֵל רַבְנוּ שְׁלוֹם בֵּית - זֶה עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא כְּמוֹ אֲחֵרִים שֶׁמִּסְתַּכְּלִים עַל כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל שְׁלוֹם בֵּית שְׁזֵה דְבָר לֹא חָשׁוּב.

לְכֵן אַחַ יָקָר וְאֶהוּב, רְאֵה לְעֹזֵר לְאִשְׁתְּךָ וְתֵן לָהּ מְלִים טוֹבוֹת, וּבִיּוֹם שֵׁשִׁי אַחֲרֵי הַצִּהָרִים אַל תִּבְרַח מִהַבֵּית; אוֹלֵי הִיא יְכוּלָה לְהַעֲלֵם בְּעָרֵב שִׁבְתָּ לְשַׁעֲהַ שְׁעֵתִים כְּדֵי לְהִתְאַוֵּר...? אַל תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה, מִסְפִּיק שֶׁצָּרִיכִים לְלַכֵּת לְמִקְנָה בְּעָרֵב שִׁבְתָּ, גַּם אֶת זֶה צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּמִהִירוּת, לֹא לְהִשְׁאִיר אוֹתָהּ לְבַד עִם הָעֲבוּדָה.

אֲנִי כוֹתֵב לְךָ רַק כִּי אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ.

...

הַפְּרִנְסָה לֹא מִשְׁתַּלְמֶת אִם הָאוִיר מְרַעַל בְּנַבּוּל פֶּה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרִשַׁת עֶקֶב, י"ח מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד הַחֵתָן ... נִרוּ יְאִיר

אֲנִי מְקַנֶּה שְׁאַתָּה יִרְא שְׁמַיִם, אֲנִי מְקַנֶּה שֵׁשׁ לְךָ חֲבָרִים טוֹבִים, חֲבָרִים שֶׁמְדַבְּרִים בְּעֵדִינּוֹת, חֲבָרִים שֶׁנִּזְהָרִים מִנַּבּוּל פֶּה; אַל תִּחְשׁוּב שְׁזֵה בְּדִיחָה, אַל תִּחְשׁוּב שְׁזֵה דְבָר קָטָן, כִּי נַבּוּל פֶּה הוֹרֵג אֲנָשִׁים. חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (שִׁבְתָּ לֵג.): "בְּעוֹן נְבִלוֹת פֶּה, צְרוּת רַבּוֹת וּגְזוּרוֹת קָשׁוֹת מִתְחַדְּשׁוֹת, וּבַחֲזוּרֵי שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל מִתִּים". בְּגִלְל הָעֲבִירָה שֶׁמְדַבְּרִים מְלַכְלֵךְ, מְגִיעוֹת גְּזוּרוֹת מְרוֹת, וִילְדִים צְעִירִים מִתִּים חֵס וְשְׁלוֹם.

כָּל כֶּף הַקֶּדְשָׁתִי אֶת עֲצָמֵי בִשְׁבִילְךָ, הִיִּיתִי הַשְּׂדֵכָן שֶׁלְךָ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, עֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה לְזֶה קִיּוֹם, אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׁהִחִיִּים שֶׁלְךָ יִתְמוּטְטוּ.

תִּקְשִׁיב מֵה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר לְךָ, אִם תִּדְבֵּר נַבּוּל פֶּה הַחִיִּים שֶׁלְךָ לֹא יִגְמְרוּ טוֹב; רַק אִם נִשְׁמְרִים אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְחִיִּים טוֹבִים.

הפרנסה לא משתלמת אם כל האויר מרעל בנבול פה.

...

תשארו עם הלבוש הצנוע שלכם

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ח מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחי' ברסלב, ליבערטי

תשארו עם הלבוש הצנוע שלכם, הפאה שלכם היא עדינה מאד, אתם מתלבשים כפי שמוהרא"ש זכותו יגן עלינו רצה. מוהרא"ש היה בוכה לנשים ביבנאל שילכו בפאות צנועות, מוהרא"ש דפק על הכתף שלו כדי להראות עד איזה ארוך הפאה צריכה להיות. הפאה שלכם היא עדינה מאד, תשארו כך, אל תשנו ואל תזלזלו בעצמכם, תלכו כמו אמכם, ההורים שלכם הם מאד חשובים, מאד עדינים.

הלואי שהייתם עושים סעודה שלישית עם עוד חברות; להחזיק עצמכם ביחד, לשוחח מהתחזקות. אפשר לכבד כל שבויע אשה אחרת שתדבר, תספר וכו' וכו', זהו דבר מאד גדול, אצל הקדוש ברוך הוא חשוב מאד כשפותחים את הדלת לשני כדי לתת חזוק.

שוב אני מבקש מכם, הפאה שלכם צנועה; תשארו עם זה, כי אתם עושים קדוש השם עם הצניעות שלכם.

...

שלא תהיה לך שייכות עם אחד שמדבר מלכלך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ח מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גרו יאיר

אני מבטיח לך, אם לא תהיה לך שייכות עם בחורים ואברכים שמדברים מלכלך, נבול פה - אתה תמצא בקרוב את זוינגר ותקים בית יפה. לא מספיק שלא מדברים נבול פה; אם עומדים ליד מנגל, או לוקחים ברכב מנגל - זה גרוע כמו כשמדברים נבול פה.

אני יודע טוב מאד מה שאני אומר, הודו להשם יתברך הישיבה כבר עומדת ארבע עשרה שנה, הייתי שתף להרבה דברים, ראיתי הרבה; כל הבחורים שהיו חזקים לא לדבר מלכלך - יש להם היום חיים טובים, מהם נבנתה קרית ברסלב היפה, ואלו שלא נזהרו - הם לצערנו משלכים ומתגוללים.

אל תפחד מהבחור שמאים עליך וכו', תשאר חזק כמו סלע.

...

לקבל כל אחד יפה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ח מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ב
מרת ... תחני' ברסלב, ליבערטי

אברך מספר לי, שהוא כבר מנסה כל כך הרבה זמן שאשתו תסכים להיות חלק מהיכל הקודש, כל החיות שלו זה רבנו ומונהרא"ש, קשה לו שאשתו לא הולכת גם בדרך שלו.

בקצור, הוא פעל אצלה שהיא תבוא לקריה לשבת. אחרי שבת אני שואל אותו, מה היא אומרת עכשו? והוא אומר לי בשמחה גדולה ששכנה דפקה בדלת בליל שבת וקבלה אותה כל כך יפה, שוחחו כל כך יפה, עד שאשתו אומרת לו: "אני רוצה להיות במקום שמדברים בו יפה, מקום שכולם שמחים"; בברתי מי היתה השכנה, וזה הנה אתם.

לכן אני כותב לכם שתתחזקו מאד ותמשיכו לעסק בלקבל יפה אנשים. למרות שיש נשים עם מחות הפוכים, הן נבהלות כשמדברים אליהן יפה, הן חושדות באלו שמדברות יפה - בהכי גרוע, שהנשים האלו הן מסכנות, הן רוצות לחטף לברסלב... אנחנו לא צריכים לחשש למעוט, אנחנו צריכים לקבל כל אחד בחיוף, במלים יפות. כפי שחכמינו הקדושים אומרים (אבות א, יט): "הוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות".

...

לְדַבֵּר וּלְשׁוּחַח עַל דְּבָרִים שְׂפֵלִים בְּדַעַה אַחַת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת עֲקֵב, י"ח מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב

מֵרַת ... תַּחֲוִי בְרִסְלָב, לִיבֵעֶרְטִי

אַתֶּם בּוֹדְאֵי מְבִינִים מַה הַמְּטֵרָה שֶׁל הַקּוֹנְטְרִי אֵילָן הַחַיִּים, שְׁנָה יֵהִיָּה מְקוֹם שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יְכוּלִים לְהִתְחַזֵּק אַחַד עִם הַשְּׁנִי עִם הַשְּׂכָל וְהַעֲצוֹת שֶׁל מוֹהֲרָא"ש.

הַיּוֹת וַיֵּשׁ הַרְבֵּה מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים שְׂאֲצֵלֶם בְּנִתִּים זָרִים הַדְּבָרִים שְׂמוֹהֲרָא"ש הַשְּׂרִישׁ בָּנוּ, לְדַגְמָא לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, חֲתָנוֹת זוֹלוֹת, גַּם הַדְּרָךְ שְׂאֲנַחְנוּ מְחַנְכִּים אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, וּבַפְּרָט בְּבֵית פִּיגָא; אֲנַחְנוּ לֹא לוֹמְדִים אֶת כָּל הַשְּׂטוּיוֹת וְכוּ', אֲזִי יְכוּל לְקָרוֹת כְּשֶׁנֶּשְׂמִים יוֹשְׁבוֹת בְּיַחַד שְׂיִדְבְּרוּ נֶגֶד מוֹהֲרָא"ש וְהַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ.

לְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִכֶּם שֶׁלֹּא תִתְנַכְּחוּ, הָעֵקֶר תִּדְבְּרוּ וְתִשׁוּחַחוּ עַל דְּבָרִים שְׂפֵלִים בְּדַעַה אַחַת בְּהֶם, לְדַגְמָא - לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַיְפִי שֶׁל כָּל יְהוּדִי, לֹא לְשֹׁבֵר אֶת עֲצָמָנוּ; כִּן כָּל הַמְקַרְבִּים הַחֲדָשִׁים יִתְקַרְבוּ.

אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם וְגַם מִהַמְשַׁפְּחוֹת הָאַחֲרוֹת, אֵל תִּדְבְּרוּ מְדָבְרִים שְׂיֵשׁ בְּהֶם חִלּוּקֵי דַעוֹת. אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁנָה מְפָרִיעַ, זֶה הַרְגָּשָׁה כָּל כֶּן מוֹזְרָה שְׂבַקוֹנְטְרִי שְׂרַאשׁ הַיְשִׁיבָה קְנָה בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ יַעֲשׂוּ צְחוּק מְדָבְרִים שְׂאֲצֵלָנוּ הֵם קִדְשׁ קִדְשִׁים, אֲזִי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְזָכֹר שְׁגַם אֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנוּ כֶּן, צְרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּסַבְלָנוֹת וּבַעֲקָר חֲכָמָה גְדוּלָה, לֹא לְהִתְנַפֵּחַ, אֶלָּא לְהַסִּיט אֶת הַשִּׁיחָה לְדְבָרִים חַיּוּבִיִּים.

יֵישֵׁר כַּח.

...

מַה אַתֶּם מַתְעַרְבִּים בְּעַסְקִים שֶׁל אִמָּא שְׂלָכֶם ?

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת עֲקֵב, י"ח מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב

מֵרַת ... תַּחֲוִי

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

מה זה קשור אליכם? מה אתם מתערכים בעסקים של אמא שלכם?
תודו להשם יתברך שאתם מקרבים אל רבנו, אתם בהיכל הקדש קדש
הקדשים, מוהרא"ש הוא מורה דרבנו; מה זה קשור אליכם מה האמא
והאחיות שלכם עושות? אם הן רוצות ללכת למקום ריק עם אופנים - מה
זה קשור אליכם? ואם אמא שלכם רוצה לצבוע את הצפרניים - מה זה
קשור אליכם?

תרצדו מפחד מהשם יתברך לומר מלה אחת לאבא ואמא; את ההורים
צריכים לכבד במדה הכי גדולה של דרך ארץ.

תודו להשם יתברך שהבעל בדעה אחת אתכם, שניכם מתנהגים בדרך
אחת, אתם הולכים בעקבות מוהרא"ש זכותו יגן עלינו; תכבדו את הוריהם
ואת הורי הבעל, ותזכו לדורות כשרים.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.
כתובה וחתומה טובה.

...

אני מתפעל איך אתה נזהר שלא ידברו נבול פה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ח מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד יקירי ... גרו יאיר

בשבת בבקר בשבוע האחרון הלכתי להתפלל בקונטרסי "אילן החיים",
היה לנו טיול פה עם הבחורים.

בדרך ספרו לי שני ספורים יפים ממך, היה לי כזה נחת לשמע את
הספורים היפים.

אחד, שהגיע משלוח לתלמוד תורה, של לחם, והמשאית נשברה.
הנהג, יהודי עם זקן לבן אבד עשתונות וצעק מלה מגנה, שאלת אותו: "כך
מדבר יהודי?!" הנהג עוד לא ראה דבר כזה, אברך שלובש חלצת עבודה
שחורה, יוכיח אותו על נבול פה...

הספור השני, בחור הגיע למנהל גרו יאיר לספר שהטבח הרביץ לו

וְזָרַק אוֹתוֹ מִהַמִּטְבַּח, הַמְנַהֵל אוֹמֵר לוֹ: "זֶה לֹא יָכוֹל לִהְיוֹת, הַטְּבַח שֶׁלָּנוּ לֹא מִכָּה, הַטְּבַח שֶׁלָּנוּ הוּא מִתְלַמִּידי הַיְשִׁיבָה הַכִּי עֲדִינִים"; עַד שֶׁהַבְּחוּר סִפֵּר שֶׁהוּא דִּבֵּר מְלַכְלֵךְ, הוּא דִּבֵּר נְבוּל פֶּה - אָז זָרַקְתָּ אוֹתוֹ.

אֲנִי כָּל כֶּף שָׁבוּר שֵׁישׁ בַּיְשִׁיבָה כְּמָה בַּחוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים נְבוּל פֶּה; כְּמָה שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר בַּשְּׁעוּרִים מִחֲמַרְת הַעֲנִין, מִהַסְּפָנָה שְׂבֻזָּה - אֲנִי לֹא יָכוֹל לִפְעֹל אֵת זֶה. תַּהֲיֶה חֲזֵק כְּמוֹ סֹלֶעַ, שְׁלֹא יִהְיוּ אֶצְלֶךָ בַּמִּטְבַּח בַּחוּרִים כְּלִי יִרְאֵת שְׂמִים.

תִּכְתֹּב לִי מִכְתָּב, אֶתָּה תַּחֲיֶה אוֹתִי.

...

לֶךְ לַהֲתַפְּלֵל בְּמַנְיָן, וְתַהֲיֶה לֶךְ בְּרֻכָּה בַּכֶּסֶף שֶׁלֶךְ

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֵׁת עֶקֶב, י"ח מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר טוֹמָס רִיבֵר, נִיו גְּרִיסִי

מָאד נִהְיֵתִי שֶׁהִגַּעְתָּ לְשַׁבַּת בְּקִרְיָה, אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁגַּם אֶתָּה נִהְיֵתִי, גַּם אֶתָּה הַתְּחַדְּשֵׁתָּ.

חָשׁוּב מָאד לִהְיוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כֶּף מְקַבְּלִים הַתְּחַדְּשׁוֹת לְעַבֵּד אֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְלַמֵּד שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן עַל פִּי סֻדְרָן דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, קִצַּת חוֹמֶשׁ בְּכָל יוֹם, מְשֻׁנּוֹת וּגְמָרָא; כְּמוֹ כֵּן מְקַבְּלִים חֲזוּק לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלִשְׁמֹר תּוֹרָה וּמִצְוֹת.

תַּהֲיֶה חֲזֵק עִם שְׁחָרִית, מְנַחָה וְעֶרְבִית - לַהֲתַפְּלֵל דְּוָקָא בְּמַנְיָן. תַּחֲפֹשׂ בֵּית מְדַרְשׁ לֵיד תִּבִּית שֶׁלֶךְ וְלֶךְ לַהֲתַפְּלֵל בְּמַנְיָן, כֶּף יִהְיֶה לֶךְ שְׁפַע, תַּהֲיֶה לֶךְ בְּרֻכָּה בַּכֶּסֶף שֶׁלֶךְ. לַפְּעָמִים יָכוּלִים לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף, אֲבָל אֵין בְּזָה בְּרֻכָּה, לֹא נִשְׁאַר כְּלוּם מְכַל הָרוּחַ, רַק אִם מִתְנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, הוֹלְכִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת לַהֲתַפְּלֵל שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם - יֵשׁ בְּרֻכָּה בַּכֶּסֶף.

...

לדבר מלכלך דוחה את השדוף

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ח מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ב
לקבוד יקירי ... גרו יאיר

מאד אבקש ממך, אם אתה שומע שבחור מדבר נבול פה - תסתם לו את הפה, אל תפחד מאף אחד.

אל תקח בחורים ברכב שלך שמדברים נבול פה. אתה הרי רוצה להתארוס, לכן תזהר מאוד לא לדבר נבול פה ולא לשמע נבול פה, כי מי שמדבר מלכלך דוחה את השדוף, ואפילו שאתה רואה שנסגר שדוף - זה יתפוצץ במקדם או במאחר.

אתה הרי רואה שהתחילו שדוכים, כל כמה ימים יש עוד שדוף, אתה הרי כבר גם רוצה את השדוף שלך - לכן תראה להזהר מחברים לצים ומגולים.

לך קצת לטיל עם השם יתברך, תבקש ממנו על שדוף, תבקש ממנו על חברים טובים, תבקש ממנו להשאר קשור בשק של רבנו.

...

אני מאד מתפעל מהחסד של אנשי הצלה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, כ' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ב
לקבוד יקירי ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

אני לא נרגע ממה שראיתי, איך אתה יוצא בשעה ארבע לפנות בקר כדי לבוא להציל נפש בישראל.

מהרגע שהתקשרתי להצלה עד שהגעתי - עברו בדיוק שלוש דקות!
עוד לא נרגעתי מהחסד של אנשי הצלה, לקום בארבע לפנות בקר, לקפץ מהמטה באמצע הלילה כדי להציל נפש בישראל.

במיחד נהניתי שאתה רץ עם ישוב הדעת, אתה כל כך חזק ברוחך; זה הרי הדבר הכי חשוב - לא לאבד עשתונות.

שוב יישר כח שהגעתי לעזר, ותודה מיחדת שלא סגרת אותי בפלא,

בבית החולים. רב הפעמים, אלו שעוסקים ברופא חולים צריכים אחר כך לעסוק במתיר אסורים; יישר כח שלא דחפת ללכת לבית החולים.

...

כל הבחורים שעוזרים בישיבה מקבלים תשלום מרבנו

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, כ' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה ברסלב

אשריך שאתה לומד בהתמדה את התורה הקדושה ואתה מתפלל ביראת שמים, ובפרט שאתה עוזר להכין את האכל לבחורים בכזו מסירות.

כל הבחורים שעוזרים בישיבה - כל אלו מקבלים תשלום מרבנו. רבנו אומר: "ממי שאני לוקח - אני נותן"; משתלם לשמש את רבנו.

יש לנו כבר את הישיבה ארבע עשרה שנים, בשנה הבאה אנחנו נכנסים לשנה החמש עשרה, כל הבחורים שפעלו בשביל המוסד, לקחו את העל - להכין אכל, לנקות או לנהג, להסיע את הילדים - כלם הצליחו מאוד יפה.

חזק ואמץ, תהיה חזק בעבודת השם שלך, תתחבר רק עם חברים יראי שמים, איך יודעים מי ירא שמים ומי לא? על ידי הפה; אלו שמדברים מלכלך, מגעיל, דוקרני ועושה צחוק מאחרים - הם לא חברים טובים, ואלו שמדברים עדין, נקי וצח - אלו חברים טובים.

תהיה חזק עם השעורים שלך, (1) תתחיל את היום עם למוד חומש מחלק לימות השבוע. (2) אחר כך קח משניות ותלמד ח"י פרקים כל יום, תגיד את המלים אפלו בלי הבנה. (3) תקבע לך שעור בגמרא, ש"ס כסדרן, ותאמר את יום התהלים; זה הכי חשוב לבחור צעיר. אם אתה רואה שיש לך זמן - תקבע לך שעור חמישי בספרי רבנו; תתחיל עם ספר המדות, זה ספר קל, ספר שמלא ביראת שמים.

ועל כלם, לך קצת לטייל, תדבר אל השם יתברך, תספר לו שאתה רוצה להיות יהודי פשוט, אתה רוצה ללמוד ולהתפלל ולהיות טוב.

זֶה אַחֲרַת לְגַמְרֵי כְשֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְרַגְּשִׁים טַעַם גֵּן עֵדֶן
בְּזֶה הָעוֹלָם.

...

אָנִי שְׂמַח לְשִׂמְעַ מֵהוֹרִים מֵה אֶפְשֶׁר לְתַקֵּן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֶׁת עֵקֶב, כ' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד יְקִירֵי ... גֵּרוֹ יָאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ.

אָנִי מְקַבֵּל מֵה שְׂכֵתוֹב בְּמַכְתָּב, אָנִי הוֹלֵךְ לְדַבֵּר עִם הַמְּנַהֵל וְהַמְּנַהֵלֶת
שֶׁיִּזְהָרוּ שֶׁהֵילָדִים - הַבָּנִים הַבָּנוֹת - יִהְיוּ שְׂמוּרִים בְּנִסְיַעוֹת, בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה.
אָנִי שְׂמַח לְשִׂמְעַ מֵהוֹרִים מֵה אֶפְשֶׁר לְתַקֵּן וּמֵה אֶפְשֶׁר לְשַׁפֵּר.
עוֹד מְעַט יִהְיוּ לָנוּ אוֹטוֹבוֹוֹסִים נִפְרָדִים לְבָנִים וְלַבָּנוֹת, וְגַם בְּנֵינִים
נִפְרָדִים.

תֹּאמַר כָּל יוֹם כַּמָּה מְזוּמֵרֵי תִּהְיֶה וְתִבְקַשׁ עַל הֵילָדִים שְׁלֶךָ, וְגַם אֲשֶׁתְּךָ
שֶׁתֹּאמַר קִצַּת תִּהְיֶה עַל דוֹרוֹת כְּשֵׁרִים.

...

אֲבָרְכִי הַכּוֹלָל יִלְכוּ לְהַבְחִן הַלְכוֹת מְקַנְאוֹת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֶׁת עֵקֶב, כ' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד מוֹרָה הָצָדֵק שְׁלִיט"א

אָנִי מְאֹד נִהְנֶה לְרֵאוֹת בְּאִיזוֹ הַתְּמֵדָה לּוֹמְדִים בְּכוֹלָל; זֶה חֲלָקִי מְכַל
עֲמָלִי, לְרֵאוֹת הַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה אֲצֶל הָאֲבָרְכִים.
רֵאָה לְזוֹרוֹ אֶת הָאֲבָרְכִים שֶׁיִּלְכוּ לְהַבְחִן עַל הַלְכוֹת מְקַנְאוֹת; זֶה לֹא עֶסֶק
לְשֵׁנָה עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם, וּבְכָל פְּעַם שְׂרוּצִים כְּבָר לְהַמְשִׁיךְ הַלְאָה -
מִתְחִילִים עוֹד פְּעַם; צְרִיכִים לְהַתְקַדֵּם הַלְאָה.

רוּצִים לְהַכְנִס לְזִמְן הַבָּא אֲבָרְכִים חֲדָשִׁים, אָנִי מְקַנֶּה שֶׁתְּסַדֵּר לְכָל אַחַד

חֲבֵרוֹתָא טוֹבָה וְתַעֲמֵד עַל הַמְּשֻׁמֵּר שְׁכֶלְךָ יִצְלִיחוּ, שְׁכֶלְךָ יִלְמְדוּ אֶלְבָּא דְהַלְכָתָא.

יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ שְׁלֵא יֵצֵא מְכֻשׁוֹל תַּחַת יַדְיָנוּ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל עֲנִינֵיךְ.

...

תְּתַכּוֹנֵן שְׁתּוּכַל לְנַסֵּעַ אֶל רַבֵּינוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת עֲקֵב, כ"א מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכָבוֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

אֲנִי רוֹצֵה לְהַזְמִין אוֹתָךְ לְסִיוֹם הַשָּׁ"ס שֶׁל בְּנֵי הַיֵּלָד נַחְמָן נִתֵּן גֵּרוּ יֵאִיר
הַיּוֹם בְּעָרַב בְּשַׁעַה תִּשְׁעָה, שְׁיִתְקַיֵּם בְּיַחַד עִם שַׁעוֹר לַיִל שְׁשֵׁי הַשָּׁבוּעִי
בְּיִשִּׁיבָה, בְּקִרְיָה.

עֶזְרַת נְשִׁים תְּהִיָּה פְתוּחָה.

אֲנִי מֵאֲחַל לָךְ שְׁגָם אֶתָּה תִּזְכֶּה לְדָבָר כְּזֶה, לְשִׁבְת בְּסִיוֹם הַשָּׁ"ס שֶׁל
הַבֵּן שְׁלִיךְ וּבְסִיוֹם הַשָּׁ"ס שֶׁל הַנְּכָדִים שְׁלִיךְ. אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר אֶת הַהֲרַגְשָׁה;
מֵה צְרִיכִים הוֹרִים יוֹתֵר מִנַּחַת אֶצֶל הַיֵּלָדִים, לְרֹאוֹת אֵיךְ הֵם לוֹמְדִים
וּמִתְפַּלְלִים.

לְגַבֵּי אוֹמֵן; אֵל תַּחֲפָה לְרַגַע הָאֲחֵרוֹן, תִּקְנֶה פְּרִטִים וְתַתְּכּוֹנֵן עִם הַפֶּל
וּבְעֶקֶר עִם תְּפִלָּה שְׁנוּכַל לְנַסֵּעַ אֶל רַבֵּנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...

תְּתַחֲזְקוּ בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ שְׁלַכְּם, בְּתַרְגוּם הַמְּכַתְּבִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת עֲקֵב, כ"א מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב
מֵרַת ... תַּחֲזִי

תְּתַחֲזְקוּ בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ שְׁלַכְּם, בְּתַרְגוּם הַמְּכַתְּבִים.

כָּל כֶּף הַרְבֵּה אַנְשִׁים מְחִיִּים אֶת נַפְשָׁם עִם הַמְּכַתְּבִים, זֶה נוֹתֵן לָהֶם כַּח
לְהַמְשִׁיךְ בַּחַיִּים.

הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יִתֵּן לָכֶם נַחַת אֶצֶל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם.

כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

לֹא לְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה מִתַּחֲלַת הַתְּפִלָּה עַד הַסּוּף, וְתִהְיֶה לָךְ יְשׁוּעָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ה' פְּרַשְׁתָּ עֲקֵב, כ"א מִנְחָם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גֵּרוֹ יְאִיר בְּרִסְלָב, לִיבְעֵרְטִי

הַמִּתְפַּלְלִים בְּבֵית הַמְדַרְשׁ עֲצָתוֹ אָמוּנָה מְתִלּוֹנְנִים שְׂאֵי אֶפְשָׁר

לְהַתְּפַלֵּל, אֶתְּהָ מִפְּרִיעַ לְתְּפִלָּה, אֶתְּהָ מִשׁוֹחַח וְצוֹחֵק בְּקוֹל בְּקִלּוֹת רֹאשׁ.

אֲנִי מוֹכֵן לְעֲשׂוֹת אֶתְּךָ עֵסֶק, אֶתְּהָ הָרִי זְקוּק לִישׁוּעָה גְּדוּלָּה; אִם אֶתְּהָ

מִקְבֵּל עַל עֲצָמְךָ לֹא לְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה מִתַּחֲלַת הַתְּפִלָּה עַד הַסּוּף - תִּהְיֶה לָךְ

יְשׁוּעָה, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם תִּמְשִׁיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּקִלּוֹת רֹאשׁ בְּבֵית הַמְדַרְשׁ - אֲנִי

אוֹמֵר לְגַבְאִים שְׂיִגְרְשׁוּ אוֹתְךָ.

אֵלּוֹ שְׂמִפְרִיעִים לְתְּפִלָּה - עֲדִיף הָיָה שְׂיִשְׁאָרוֹ בְּבֵית, וְלֹא יָבוֹאוּ.

הַיּוֹם בְּבִקְרֵ הוֹכַחְתִּי אֶת הַגַּבְאִים עַל זֶה שֶׁהֵם לֹא עוֹשִׂים כְּלוּם וְלֹא

אוֹמְרִים לִי כְּלוּם. אֶמְרָתִי לָהֶם: "סֵתֶם לְשֵׂאת אֶת הַתְּאָר 'גַּבְאִי' וְלִהְרֹשׁוֹת

לְשׁוֹחַח, לְצַחֵק וְכוּ' - זֶה לֹא גַבְאִים", אֶמְרָתִי לָהֶם, שְׂאֵם תִּמְשִׁיךְ לְשׁוֹחַח

וְלְצַחֵק בַּתְּפִלָּה, שְׂיִתְפָּסוּ אוֹתְךָ בְּצִוְאוֹרֹן וְיִוְצִיאוּ אוֹתְךָ מִבֵּית הַכְּנֶסֶת.

אִם תִּפְסִיק לְבִזּוֹת אֶת בֵּית הַשֵּׁם - יִהְיֶה לָךְ נֶס גְּדוֹל, וְאִם לֹא - אֲנִי פוֹחֵד

מִה יִהְיֶה.

...

מתי האדם יגיד "אבא"?

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת עקב, כ"א מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ב
 לכבוד ... גרו יאיר, קרית יואל

הקדוש ברוך הוא עומד ומצפה מתי האדם ידבר אתי? מתי הוא יגיד
 "אבא"? כמו אבא שמצפה שילדיו ידברו אתו; נעשה רעש בשמים
 כשאדם פותח את פיו ואומר מלה, "אבא תעזר לי", "אבא אני רוצה לחזור
 אליך", "אבא אני מתחיל מעכשו, אני הולך להיות טוב".

אח יקר, תתחדש ללמוד כל יום חומש, משניות וגמרא. אפשר לחיות
 רק אם לומדים תורה, מי שפותח בכל יום את הגמרא - הוא חי חיים
 טובים, הוא דבוק להשם יתברך. אפלו בלי להבין תלמד, רבנו ז"ל אומר
 (שיחות הר"ן, סימן עו) שצריכים ללמד אפלו בלי הבנה.

...

תמשיך להחזיק עצמך עם אנשי שלומנו, כן יהיה לך טוב

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת עקב, כ"א מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ב
 לכבוד יקירי ... גרו יאיר

אני מבין שאתה מאד שבור, מחכה כל כך הרבה זמן לשדוף שלך;
 כבר מזמן חשבת שתתחתן, וזה לוקח כל כך הרבה זמן, הצער והכאב כל
 כך גדולים, אתה מרגיש לבד, אתה מרגיש כשלון, אתה חושב 'אף אחד
 במילא לא צריך אותי וכו' וכו'.

אבקש ממך מאד אחי האהוב, חברי ולבבי, תמשיך להחזיק עצמך
 עם אנשי שלומנו, בא לישיבה, אני כל כך אוהב אותך. הייתי מחיה את
 עצמי מאד כשהגעתי, לאחרונה אתה כבר לא בא, אני מבין אותך למה
 אתה לא בא, אתה שבור, אתה חושב 'ממני כבר במילא לא יהיה כלום';
 זה לא אמת, ממך כן יהיה, והקדוש ברוך הוא כן צריך אותך, ואני
 מאמין שיש גם בשבילך שדוף, אתה רק צריך להחזיק מעמד ולא
 להרפות.

תִּכְתֹּב לִי אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁלֶךְ, הַסִּיּוּמִים שְׁלֶךְ; אֶתָּה תַּחֲזִיה אוֹתִי.

...

תִּקְרָא הַחוּצָה לְאֵלֹו שְׁמִשׁוּחִים מַחוּץ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת עֵקֶב, כ"א מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכָבוֹד יְקִירִי ... גְּרוּ יְאִיר בְּרִסְלָב, לִיבְעֵרְטִי

מָאד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁלֹא תִדְבֹר בְּתַפְלָה, אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁאֲצַלְכֶם בְּבֵית
הַכְּנֶסֶת עֲצַתוֹ אֲמוּנָה יֵשׁ קְבוּצַת פִּטְפֻטְנִים, מְדַבְּרִים בְּקוֹל וְצוֹחֲקִים בְּתַפְלָה.
אֶתָּה הָרִי זְקוּק לְגַם לְצֵאת מֵהַחוּבוֹת שְׁלֶךְ; אִם תִּקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ לֹא
לְדַבֵּר בְּתַפְלָה - אֶתָּה תִּצָּא מֵהַחוּבוֹת שְׁלֶךְ.

אִם יֵשׁ לְךָ נִסְיוֹן קָשָׁה עִם הַדְּבֹר, יֵשׁ לְךָ אִיזוֹ בְּדִיחָה מָאד נְחוּצָה
לְהַגִּיד - תִּקְרָא הַחוּצָה לְאֵלֹו שְׁמִשׁוּחִים וְצוֹחֲקִים צְאוּ מַחוּץ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ
וְשֵׁם תִּסְפֹר לָהֶם אֶת הַדְּבָרִים הַחֲשׂוּבִים, אֲבָל לֹא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת; אֵל תִּפְרִיעַ
לְמַתְּפָלִים לְהַתְּפַלֵּל.

...

הַגַּבְּאֵי צְרִיף לְהִזְהַר שְׁלֹא יִשׁוּחֲחוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת עֵקֶב, כ"א מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכָבוֹד ... גְּרוּ יְאִיר, גַּבְּאֵי בֵּית הַמְּדַרְשׁ עֲצַתוֹ אֲמוּנָה

אֲנִי רוֹצֵה לְחַזֵּק אוֹתְךָ וְגַם אֶת הַגַּבְּאִים הָאֲחֵרִים, שֶׁתִּזְהָרוּ בְּכָבוֹד בֵּית
הַמְּדַרְשׁ, שְׁלֹא יִשׁוּחֲחוּ וְיִדְבְּרוּ בְּתַפְלָה, שִׁיתְנַהֲגוּ בְּדַרְךְ אֶרֶץ.

אֶתְמוּל שְׁמַעְתִּי שְׁאֲצַלְכֶם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת יֵשׁ קְבוּצָה שְׁמִשׁוּחִים
וְצוֹחֲקִים בְּקוֹל בְּתַפְלָה; אֲנִי לֹא יְכוֹל לְהַבִּין לָמָּה הַגַּבְּאִים מְרַשִּׁים אֶת זֶה
וְנוֹתְנִים שְׂזָה יְקָרָה, גַּבְּאֵי צְרִיף לְקַחַת עַל עֲצֻמוֹ אֶת הָאֲחֵרִיוֹת שֶׁל כְּבוֹד בֵּית
הַמְּדַרְשׁ, שְׁלֹא יִשׁוּחֲחוּ, שְׁלֹא יִפְרִיעוּ לְמַתְּפָלִים.

עוֹד דְּבַר אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁאֲצַלְכֶם הַמְּקוֹה פְּתוּחַ
בְּשַׁבַּת אַחֲרֵי הַצְּהָרִים וּבְשַׁעַת מְנַחָה וְסְעוּדָה שְׁלִישִׁית יוֹשְׁבִים בְּמַקְוֵה,

משִׁתְּכַשְׁכִּים, מְשׁוּחָחִים; אָנִי לֹא מִבֵּין לָמָּה אַתָּה צָרִיף לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים
חֲדָשִׁים, קֹדֶם כָּל, לְהִשְׁתַּכְּשֵׁף בְּשַׁבַּת בַּמָּקוֹה זֶה אָסוּר, שְׁנִית, אֲפֹלוּ בְּיוֹם חַל
זֶה לֹא טוֹב, מָקוֹה הוּא לֹא מָקוֹם לְשׁוּחָח.

לָמָּה אַתָּה לֹא נִזְהָר שִׁיְהִיָּה אֲצִלְכֶם בְּסַעֲוָדָה שְׁלִישִׁית זְמַן שֶׁל תְּשׁוּבָה,
זְמַן שֶׁל הַתְּחִיָּנוּת? סַעֲוָדָה שְׁלִישִׁית זֶה רַעְוָא דְרַעְוִין, רַצּוֹן שֶׁבְרַצּוֹנוֹת, זְמַן
שֶׁבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים בְּיַחַד, שָׂרִים זְמִירוֹת, מִתְגַּעְגַּעִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ,
מִקְבָּלִים קְבָלוֹת טוֹבוֹת לְשַׁבּוּעַ הַבָּא.

אוּ שְׂאֵתָה לּוֹקַח אֶת הַגְּבָאוֹת בְּיָדִים, אוּ שְׂאֵנִי מוֹסֵר אֶת זֶה לְמִישֵׁהוּ
אֲחֵר.

...

שְׁנִיזְכָּה בַּחֲדָשׁ הַזֶּה לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרָשַׁת עֵקֶב, מְבָרְכִים הַחֲדָשׁ, כ"ב מִנְחָם-אָב,
שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

הַשַּׁבּוּעַ בְּשַׁבַּת מְבָרְכִים אֶת רֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלֹוֹל. הַצְּדִיק בְּעַל הַמִּנְחָת
אֲלַעְזוֹר זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הִיָּה מוֹסִיף בְּבִרְכַּת רֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלֹוֹל, בְּיַחֲדֵשׁהוּ, אֶת
הַמַּלְיָם: "וְלַתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה", שְׁנִיזְכָּה בַּחֲדָשׁ הַזֶּה לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה, לְתַקֵּן הַכָּל
לְפָנַי בְּאֵ יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל.

לְפָנַי שְׁנַיִם הִיָּה ר' יִצְחָק שְׁלִיט"א שׁוּהָה אֲצִלְנוּ בְּקַעֲמָפּ, כְּבַדְנוּ אוֹתוֹ
בְּאֲמִירַת בִּרְכַּת הַחֲדָשׁ, וְאָז הִיִּיתִי שׁוֹמֵעַ בְּכָל שְׁנָה בְּשַׁבַּת מְבָרְכִים אֱלֹוֹל
שֶׁהוּא גַם אוֹמֵר אֶת הַנִּסְחָ "וְלַתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה", זֶה מְאֹד מְצָא חֵן בְּעֵינַי, מְאֹד
גַם אָנִי נוֹהֵג לוֹמֵר אֶת זֶה.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תִּפְגַּס לְשַׁבַּת בְּשִׂמְחָה, בְּשָׁלוֹם; מִגִּיעַ אֱלֹוֹל, פֶּחַד
אוֹחֵז; אֲנַחְנוּ חַיִּבִים לְהַתְּפִיֵס, אִי אֲפֹשֶׁר לְהַמְשִׁיךְ עִם כָּל מְרִיבוֹת קִטְנוּנוֹת
וּמְטַפְשׁוֹת מִפְעַם; בְּאוֹ נִקְבַּל אֶת שַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּשִׂמְחָה.

רְאֵה לַעְזוֹר בְּבִית לְהַכְנִיֵס אֶת הַשַּׁבַּת. בְּיוֹם שֶׁשִׁי זֶה לֹא זְמַן לַעֲשׂוֹת

עֲסָקִים, כָּל הָעֲסָקִים שֶׁל אַחֲרֵי חֲצוֹת - אֵין בָּהֶם בְּרָכָה, עֲדִיף שְׁתַּלַּף הַבִּיטָה
לְעֹזֵר לְהַכִּין שַׁבַּת קֹדֶשׁ.

תָּכִין אֶת הַשְּׁלֶחֶן וְאֶת הַנְּרוֹת; מוֹכָא מִצְדִּיקִים דְּבָרִים מְאֹד גְּדוּלִים עַל
לְהַכִּין אֶת הַנְּרוֹת לְשׂוּרָף אֶת קֶצֶה הַפְּתִילוֹת.
כְּמוֹ כֵן תִּהְיֶה בְּפִית בְּהַדְלָקַת הַנְּרוֹת.

בְּשַׁבַּת בְּסֻעֻדָה תִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, תִּזְהַר מִכַּעַס וּמְרִיבָה; הַסְמְ"ךְ מ"ם
וְכַת דְּלִיָּה מְצַפִּים 'מְתֵי הָאָדָם יִתְרַגְּזוּ, יִצְעַק וַיִּקְלַל'; תִּזְהַר מְאֹד שְׁלֹא יִקְרוּ
כַּעַס וּמְרִיבוֹת.
שַׁבַּת שְׁלוֹם.

...

בערות השם תכרז

עצתו אמונה

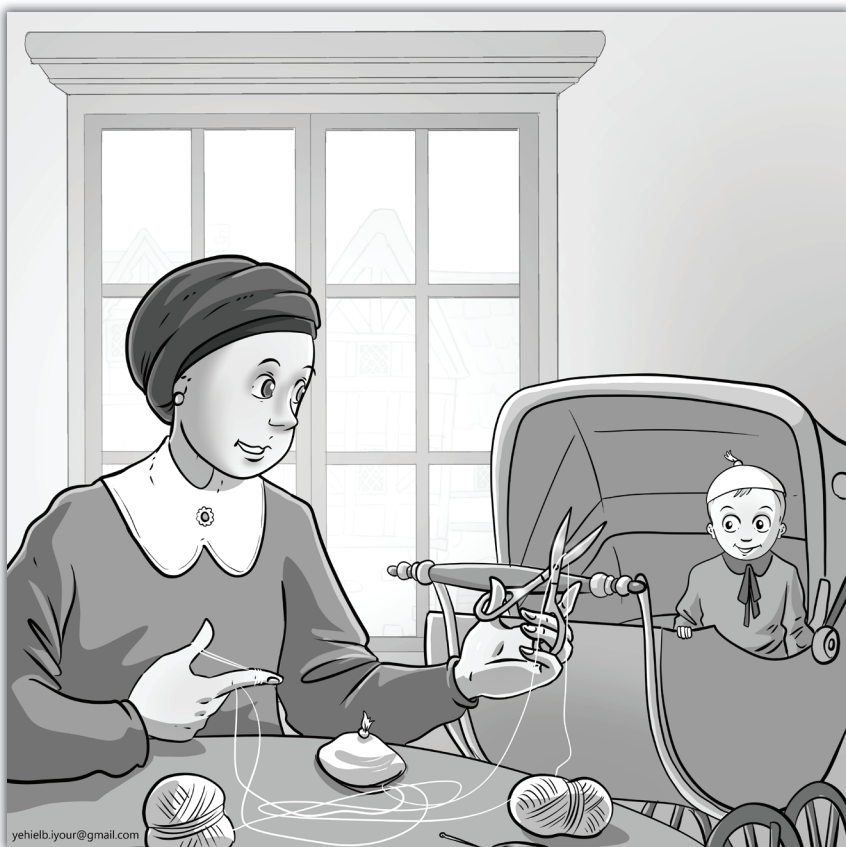
אלהינו

כִּמְהָ טוֹב יֵשׁ לִי כִּפָּה

יְלָדִים יְקָרִים, מִי יוֹדֵעַ אֵיךְ קָרָאוּ לְאִמּוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ?
פִּיגָא! פִּיגָא הִיְתָה בֵּתוֹ שֶׁל הַצְּדִקָּת הַגְּדוֹלָה אֲדָל,
בֵּתוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ.

פִּיגָא הִיְתָה צְדִקָּת גְּדוֹלָה מְאֹד, הִיא רָצְתָה שְׂיִלְדֶיהָ
יִפְחָדוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיִחִיו עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂתִהְיֶה
לָהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם, לְכֵן הִיא סְרָגָה כִּפָּה לְיֵלֶד שְׂלָה
עוֹד לְפָנָי שֶׁהוּא נוֹלָד, כִּי הִיא רָצְתָה שְׂמִיד כְּשֶׁהֵיֶלֶד
שְׂלָה יוֹלָד - שֶׁהִיא תוֹכֵל לְהִלְבִּישׁ לוֹ כִּפָּה, כִּי כִּפָּה
מְבִיאָה יִרְאֵת שָׁמַיִם.

זְמַן אַרוֹךְ סְרָגָה פִּיגָא כִּפָּה יִפָּה; הִיא הֵייתָ מְבַקֶּשֶׁת
מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהֵיֶלֶד שְׂיִוָּלָד יִגְדֵל צְדִיק גְּדוֹל,
וּכְשֶׁנוֹלָד הֵיֶלֶד הִיא מִיד הִלְבִּישָׁה לוֹ אֶת הַכִּפָּה
הַיִּפָּה, וְהֵיֶלֶד גָּדֵל לְרַבֵּנוּ ז"ל.

yehielb.your@gmail.com

הצדקת פיגא סורגת כפה יפה

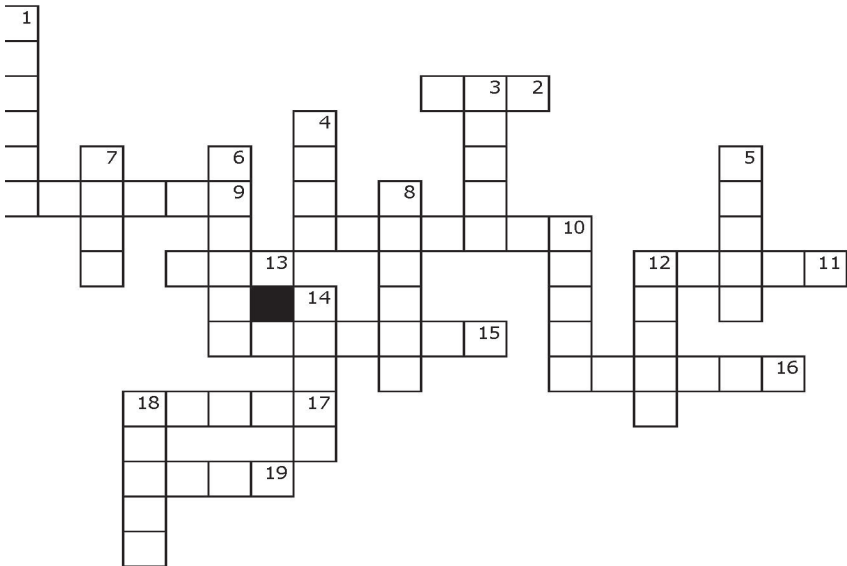
לְכֵן כְּשֶׁאַנְחֵנוּ מִבְּקָשִׁים מֵהֵשִׁם יִתְּבַרַךְ בְּזָכוֹת רַבֵּנוּ
ז"ל - אֲנַחְנוּ מְזַכִּירִים אוֹתוֹ עִם שֵׁם אָמוּ, אֲנַחְנוּ
אוֹמְרִים "בְּזָכוֹת רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא", הֵשִׁם עֶזֶר
לָנוּ בְּזָכוֹת הַצְּדִיק רַבֵּנוּ נַחֲמָן שֶׁהוּא בָּנוּ שֶׁל פִּיגָא;
כִּי הִיא הַכְּנִיסָה בּוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם עַד הוּא נִהְיָה צְדִיק
גָּדוֹל.

ילדים יקרים, כשמשחקים, רצים, קופצים ורוקדים - הרבה פעמים הכפה נופלת מהראש; מה עושה ילד ירא שמים? נעצרים מיד, לא ממשיכים לשחק - עד שלובשים את הכפה, ואם הכפה עפה - מכסים את הראש עם החלצה; אסור ליהודי ללכת בגלוי ראש אפלו שניה אחת.

באו נשיר ביחד: "כמה טוב כפה! כמה טוב שיש לי כפה! תודה השם שאני חובש כפה, עזר לי שתמיד אלבש כפה, ולא אשכח ללבש את הכפה ותמיד אשמח עם הכפה!"

עצתו אמונה לילדים

האם למדת היטב את העצתו אמונה של פרשת עקב?

מאונך

מאונך

1.	הכל _ של הקדוש ברוך הוא	2.	מי שעוזר להצגה יש לו _ בהפצה
3.	אי אפשר לגרש חשך, אבל כן אפשר _	9.	___ זה לא זמן לעבוד
4.	כל אלו שחושבים מכסף יש להם _ על הפנים	10.	ליהודי חייב להיות _ אתם
5.	רק מי שדבוק _ הוא נשאר בדרך הנכונה	11.	חייבים להיות מקושרים ליהודי ירא שמים
6.	לך תצעק החוצה את _ לך להתבודדות	12.	להוציא את _ הפנימית - על ידי אמונה, על ידי התבודדות ותפילה
7.	אתה יכול להסתובב בשדה בין העשבים _ להשם יתברך	13.	___ בגלל מעט השער הזה יש כל כך הרבה צרות בעולם
8.	אנא ה', עזור שאקבל בחזרה את הרגש לצניעות, שאהב _	15.	אלו _ בקול צדיקים, וליהודים כשרים, ישארו עם דורות כשרים
10.	ראה לשאוב חיות _	16.	כמה שיותר מדברים _ נהיה יותר ויותר מאיר לאדם
12.	קח את שתי _ המתוקות, כך תהיה צדיק גדול	17.	הוא כל כך שמח _ אני אראה לו מה זה טוב
14.	עכשיו בשנות הנעורים חבל לרוץ _ עכשיו בא לשיבה	19.	הקדוש ברוך הוא נמצא כאן, הקדוש ברוך הוא _ עלינו
18.	מה לא עושים בשביל _		